

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 3 (78), май 2019 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Председателят на КЗЛД Венцислав Караджов е обявен за “Юрист на годината”	3
ЦИК и КЗЛД приеха съвместни указания относно обработването и защитата на личните данни в изборния процес	3
Изявление 2/2019 на Европейския комитет по защита на данните относно използването на лични данни в хода на политическите кампании	5
Заседания на Европейския комитет по защита на данните	7
Указания на Съвета на Европа за запазване на неприкосновеността на личния живот в медиите	8
КЗЛД реши да извърши публично обсъждане по две изключително актуални теми	9
Конференция, посветена на фотографията и спазването на изискванията за защита на личните данни	10
Участие на КЗЛД в мисия за оценка по Шенген	10
КЗЛД се присъедини към експертна група за безопасен интернет за деца	11
Проект e-OpenSpase с признание за добра практика по програма “Еразъм+” ...	12
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ НА КЗЛД	13
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	14
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	52

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА КЗЛД ВЕНЦИСЛАВ КАРАДЖОВ Е ОБЯВЕН ЗА „ЮРИСТ НА ГОДИНАТА“

На тържествена церемония, състояла се на 8 май в София, за 11-ти път бяха раздадени годишните награди на сп. „Правен свят“ и Международен правен център. Гости на церемонията бяха над 200 представители на юридическата общност, сред които множество съдии, прокурори, следователи, членове на Висшия съдебен съвет, служители от администрацията на съдебната власт.

Гласуването на представителите на юридическата общност определи за „Юрист на годината“ председателя на Комисията за защита на личните данни Венцислав Караджов, който бе номиниран за усилията по въвеждането у нас на новия регламент за защита на личните данни на Европейския съюз (GDPR). Наградата бе връчена от министъра на правосъдието Данаил Кирилов.

При получаването на наградата Венцислав Караджов подчерта, че тя е признание за целия екип на Комисията, сред който има 35 служители с юридическо образование. Г-н Караджов заяви, „За нас беше предизвикателство да се справим с бизнеса, с колегите практикуващи юристи и най-вече с журналистите, на които допълнително да им разясним и да ги уверим, че новите правила ще са в полза на работата, която те извършват“.

Отличието „Юрист на годината“ е висока професионална оценка за личния принос и водеща роля на Венцислав Караджов при въвеждането на новия регламент за

защита на личните данни на Европейския съюз (GDPR). Наградата е и заслужено признание за целия юридически екип на Комисията за защита на личните данни, благодарение чиито усилия Република България разполага с модерно и ефективно законодателство за защита на личните данни и личната неприкосновеност.

ЦИК И КЗЛД ПРИЕХА СЪВМЕСТНИ УКАЗАНИЯ ОТНОСНО ОБРАБОТВАНЕТО И ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ИЗБОРНИЯ ПРОЦЕС

В контекста на предстоящите в края на май 2019 г. избори за Европейски парламент, Централната избирателна комисия и Комисията за защита на личните данни приеха съвместни указания относно обработването и защитата на личните данни в изборния процес. Документът е изготвен въз основа на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679, Насоките от 12.09.2018 г. на Европейската комисия относно прилагането на правото на Съюза в областта на защитата на данните в контекста на избори, както и практиката на ЦИК и КЗЛД. Отчита се фактът, че в изборния процес,

включително в предизборните дейности се обработват лични данни за политическите възгледи на гражданите, които по правило се считат за чувствителни данни и подлежат на завишена защита.

Целта на указанията е да се дадат насоки на всички участници в изборните дейности относно отговорностите им при обработването на личните данни на физическите лица. През призмата на Регламент (ЕС) 2016/679 са разяснени ролите и ангажиментите на различните видове участници в изборния процес, което е от съществено значение за правилното разбиране и спазване на изискванията за защитата на личните данни.

Изрично е посочено, че с приемането на Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни в началото на 2019 г. са направени изменения и допълнения и на разпоредбите в Изборния кодекс, касаещи изготвянето на списъци на избирателите, подкрепящи регистрацията на съответен политически субект. С въпросните промени се ограничават възможностите за злоупотреби с лични данни чрез вписване на избиратели в списъци за регистрация без тяхно знание и съгласие.

В съвместните указания е подчертано, че считано от 25 май 2018 г. за всички администратори на лични данни отпада задължението за регистрация в КЗЛД, като това задължение се заменя от изискването за спазване на принципа за отчетност, включително чрез изготвяне и поддържане на вътрешна документация, по-специално на регистър на дейностите по обработване на лични данни по чл. 30 от Регламент (ЕС) 2016/679. Представени са принципите за обработване на лични данни по чл. 5 от Регламента и свързаните с тях дейности. Посочени са правните основания за обработване на лични данни, при което е подчертано, че когато личните данни са обработени по силата на нормативен акт, като например Изборния кодекс, не следва да се изисква съгласие на субектите на данни. Предоставена е информация относно сроковете за съхранение на лични данни. Дадени са указания относно упражняване правата на субектите на данни, като е отбелязано, че тези права не са абсолютни и следва да бъдат съотнесени и балансирани с правата на другите засегнати лица, както и с обществения интерес. Предоставена е информация относно санкциите за нарушения на правилата за защита на данните – на национално ниво и на ниво ЕС.

Специален раздел на указанията съдържа насоки от страна на Европейската комисия, насочени към гарантирането на свободни и честни избори за Европейски парламент.

Съвместните указания на ЦИК и КЗЛД са издадени в контекста на изборите за Европейски парламент, но се отнасят до изборния процес изобщо.

Указанията на ЦИК и КЗЛД са публикувани на сайта на КЗЛД – [ТУК](#).

ИЗЯВЛЕНИЕ 2/2019 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТНОСНО ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ЛИЧНИ ДАННИ В ХОДА НА ПОЛИТИЧЕСКИТЕ КАМПАНИИ

Прието на 13 март 2019 г.

Европейският комитет по защита на данните прие следното изявление:

Ангажирането с гласоподавателите е присъщо за демократичния процес. То позволява изготвянето на политически програми, дава възможност на гражданите да влияят върху политиката и води до разработването на кампании, които да отговарят на очакванията на гражданите.

Политическите партии, политическите коалиции и кандидатите все повече разчитат на лични данни и усъвършенствани техники за профилиране, за да наблюдават и да се насочват към гласоподавателите и лицата, формиращи общественото мнение. На практика, физическите лица получават силно персонализирани съобщения и информация, особено в социалните медийни платформи, въз основа на лични интереси, навици и ценности, свързани с начина на живот.

Инструментите за прогнозиране се използват, до голяма степен, за класифициране или профилиране на личностните характеристики, особеностите, настроението и други ориентири, което позволява да се направят предположения за специфичните особености на характера, включително политически възгледи и други специални категории данни. Разширяването на използването на тези техники за политически цели създава сериозни рискове не само за правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните, но и за доверието в интегритета на демократичния процес. Разкритията от случая с Cambridge Analytica показаха как евентуално нарушение на правото на защита на личните данни би могло да засегне други основни права, като свободата на изразяване и свободата на изразяване на мнение, както и възможността за свободно мислене без манипулация.

Европейският комитет по защита на данните отбелязва, че освен политическите партии и кандидатите, няколко други участници могат да се включат в обработването на лични данни за политически цели: платформи на социални медии, групи по интереси, информационни брокери, аналитични дружества, мрежи, занимаващи се с рекламна дейност. Тези участници могат да играят важна роля в изборния процес и съответствието на тяхната дейност с разпоредбите е обект на надзор от страна на независими органи за защита на данните.

В контекста на изборите за Европейски парламент и за други избори в ЕС, насрочени за 2019 г., Европейският комитет по защита на данните иска да подчертае редица ключови изисквания, които трябва да се спазват, когато политическите партии обработват лични данни в хода на избирателните дейности:

1. Личните данни, разкриващи политически мнения, представляват специална категория данни съгласно ОРЗД. Като общ принцип, обработването на такива данни е забранено и е предмет на редица строго определени условия, като например изрично, конкретно, напълно информирано и свободно изразено съгласие на лицата¹.

2. Личните данни, които са били направени обществено достояние или са били споделяни по друг начин от отделните гласоподаватели, дори и да не са данни, разкриващи политически мнения, все още подлежат на и са защитени от законодателството на ЕС за защита на данните. Например, използването на лични данни, събрани чрез социалните медии, не може да се извършва, без да се спазват задълженията за прозрачност, определяне на целите и законосъобразност.

3. Дори когато обработването е законно, организациите трябва да спазват другите си задължения съгласно ОРЗД, включително задължението да бъдат прозрачни и да предоставят достатъчно информация на лицата, които се анализират и чиито лични данни се обработват, дали данните са били получени пряко или косвено. Политическите партии и кандидатите трябва да са готови да покажат как спазват принципите за защита на данните, и по-специално, принципите на законосъобразност, справедливост и прозрачност.

4. Взимането на решение, единствено, въз основа на автоматизирани действия, включително профилиране, при които по закон или по друг начин значително се засяга лицето, предмет на решението, е ограничено. При определени обстоятелства профилирането, свързано със съобщения за целеви кампании, може да доведе до „подобни значителни последици“ и по принцип е законосъобразно само при изрично съгласие на субекта на данните².

5. В случай на целево насочване на гласоподавателите следва да се предостави подходяща информация, като се обясни, защо получават конкретно послание, кой отговаря за него и как могат да упражнят правата си на субекти на данни. В допълнение, Съветът отбелязва, че съгласно законодателството на някои държави членки съществува изискване за прозрачност по отношение на плащанията за политическа реклама.

Европейският комитет по защита на данните насочва политическите партии и други заинтересовани страни към практическите насоки и препоръки, издадени от няколко органа за защита на данните, във връзка с използването на данни по време на избори³. Той също така приветства набора от мерки, представени от Европейската комисия през септември 2018 г.,⁴ и заключенията на Съвета и на държавите членки относно осигуряването на свободни и честни европейски избори⁵.

Членовете на Европейския комитет по защита на данните също така работят заедно с други компетентни органи⁶ за осигуряване на последователно тълкуване и спазване на приложимите закони, включително Общия регламент относно защитата на данните, за да се гарантира доверието в сигурността и целостта на изборите за Европейски парламент и в други избори в ЕС, насрочени за 2019 г. и след това.

1 Вж. член 9 от ОРЗД. Пример за това са данни, направени обществено достояние от субекта на данните, които, подобно на други дерогации от специални категории данни, следва да се тълкуват ограничително, тъй като този случай не може да се използва за законно извличане на данни.

2 Европейският комитет по защита на данните преди това е изяснил, че правните последици, породени от автоматизираното вземане на решения, могат да включват засягане на вота на човек в избори.

3 Вж. Приложение I.

4 И по-специално, Насоките за прилагане на законодателството на ЕС за защита на данните и Препоръката относно мрежите за сътрудничество при избори, онлайн прозрачността, защитата срещу инциденти в областта на киберсигурността и борбата с кампаниите за дезинформация: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/soteu2018-cybersecurity-elections-recommendation-5949_en.pdf.

5 <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6573-2019-REV-1/en/pdf>

6 Например, в рамките на европейските изборителни мрежи, както е описано по-подробно в „изборния пакет“ на Комисията (вж. по-специално Препоръката относно мрежите за сътрудничество за избори, посочена в бележка под линия 4 по-горе, и предложението на Комисията за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС, Евратом) № 1141/2014 по отношение на процедура за проверка, свързана с нарушения на правилата за защита на личните данни във връзка с изборите за Европейски парламент).

Спазването на правилата за защита на данните, включително в контекста на предизборни дейности и политически кампании, е от съществено значение за защитата на демокрацията. Това е и средство за запазване на доверието на гражданите и на честното провеждане на изборите. Преди предстоящите срокове за изборите, органите за защита на данните се ангажират да наблюдават и, ако е необходимо, да налагат прилагането на принципите за защита на данните при провеждането на изборите и политическите кампании, като например: прозрачност, ограничаване на целта, пропорционалност и сигурност, както и упражняване на правата на субектите на данни. Органите за защита на данните ще използват изцяло своите правомощия, както е предвидено в ОРЗД, и ще гарантират сътрудничеството и съгласуваността на действията си в рамките на Европейския комитет по защита на данните.

На сайта на КЗЛД са публикувани изявлението, както и приложение към него, съдържащо препратки към насоки, публикувани от органи за защита на данните.

ЗАСЕДАНИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

European Data Protection Board

През март и април 2019 г. се състояха поредните (осмо и девето) заседания на Европейския комитет по защита на данните. Комитетът е орган на ЕС, който отговаря за прилагането на Общия регламент относно защитата на данните. В състава му са включени ръководителите на органите по защита на данните на държавите-членки и на Европейския надзорен орган по защита на данните, или техни

представители. Европейската комисия участва в заседанията без право на глас.

Основни теми на **осмото заседание** бяха защитата на личните данни в сектора на електронните комуникации и защита на личните данни в условията на провеждане на избори.

Комитетът прие становище за **взаимодействието между Общия регламент относно защитата на данните (Регламент 2016/679) и Директивата относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации**. Целта на становището е да даде отговор на въпроса дали фактът, че обработването на лични данни касае материалния обхват както на Регламент 2016/769, така и на Директивата за неприкосновеност в електронните комуникации, ограничава компетенциите, задачите и правомощията на органите за защита на личните данни. Комитетът изразява мнението си, че органите за защита на данните са компетентни за прилагането на Регламента. Фактът, че част от обработката попада в приложното поле на Директивата за защитата на неприкосновеността в електронните комуникации, не ограничава компетентността на органите за защита на данните. Нарушаването на Регламента може да представлява едновременно с това и нарушаване на националните правила за защита на неприкосновеността в електронните комуникации. Надзорните органи могат да вземат това предвид при прилагането на Регламента 2016/679, например, при оценка на спазването на принципите на законносъобразност и добросъвестност.

Комитетът прие изявление, в което се призовава законодателите на ЕС да положат по-големи усилия за **приемане на Регламента за неприкосновеността на личния живот и електронните комуникации**, който е от съществено значение за завършване на рамката на ЕС за защита на данните и поверителността на електронните комуникации. В изявлението се подчертава, че бъдещият Регламент за неприкосновеността на личния живот и електронните комуникации не трябва при никакви обстоятелства да намалява нивото на защита, предлагано от настоящата Директива, и следва

да допълва Регламент 2016/679 (GDPR) чрез допълнителни гаранции за всички видове електронни комуникации.

На заседанието бяха приети становищата на Испания и Исландия относно **списъците за оценка на въздействието върху защитата на данните**. Тези две нови становища следват 28-те, приети по време на предишни пленарни заседания. Тези списъци са важен инструмент за съгласуваното прилагане на Общия регламент относно защитата на данните в цялото ЕИП. Националните надзорни органи изготвят и публикуват списък на видовете операции по обработване, които подлежат на оценка на въздействието върху защитата на данните. По принцип, преди да започне дейността по обработване, всеки администратор на лични данни трябва да оцени дали се изисква извършване на оценка на въздействието.

В контекста на предстоящите европейски избори, както и на други избори, които ще се провеждат през 2019 г. в целия ЕС, Комитетът прие изявление за използването на лични данни по време на предизборни кампании. В изявлението се посочва, че техниките за обработване на лични данни за политически цели може да представляват сериозен риск не само по отношение на правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните, но и за демократичния процес като цяло. В изявлението си Комитетът изтъква няколко ключови аспекта, които трябва да бъдат взети под внимание, когато политическите партии обработват лични данни в хода на предизборните дейности.

На проведеното през април **девето пленарно заседание**, Комитетът прие насоки за обхвата и прилагането на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент 2016/679 в контекста на услугите на информационното общество.

Член 6, параграф 1, буква б) гласи:

„1. Обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия:

...

б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;“

В насоките Комитетът прави общ преглед по отношение на принципите за защита на данните и взаимодействието на член 6, параграф 1, буква б) с други законови основания. Дадени са насоки относно приложимостта на член 6, параграф 1, буква б) в случай на обвързване на отделни услуги и прекратяване на договор.

Документи, приети на пленарно заседание на Комитета, подлежат на необходимите правни, езикови и форматиращи проверки и след като бъдат завършени се предоставят на [уебсайта на Европейския комитет по защита на данните](#).

УКАЗАНИЯ НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА ЗА ЗАПАЗВАНЕ НА НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА НА ЛИЧНИЯ ЖИВОТ В МЕДИИТЕ

През юни 2018 г. Ръководният комитет по медии и информационно общество (CDMSI) и Комитетът по Конвенция 108 (Конвенция на Съвета на Европа за защита на личните данни) одобриха съвместно **„Указания за запазване на неприкосновеността на личния живот в медиите“**.

Указанията са подбор от стандарти на Съвета на Европа и на Европейския съд по правата на човека, касаещи защитата на неприкосновеността на личния живот на физическите лица

в медиите. Насочени са към журналистите и други професионални дейци в медиите, като целта им е да помогнат практическото приложение на тези стандарти в конкретни случаи. Указанията представят съществуващи стандарти на Съвета и на Съда, не въвеждат нови стандарти, нямат правна сила и следва да се смятат за инструмент, даващ съвети.

В документа се дава обобщение на правото на свободно слово, ролята на медиите и понятието за отговорна журналистика. Посочва се, че „Медиите са смятани за публични стожери, които играят жизнено важна роля в демократичното общество. Те имат задължението да разпространяват информация и да информират обществеността по всички въпроси от обществен интерес. **Въпреки това обаче, правото на журналиста на свобода на словото не е абсолютно.** Журналистите имат права и отговорности. В това отношение, в термина „права“ се влага значението на прерогатив на журналистите да упражняват професията си и да публикуват репортажи по въпроси от обществен интерес, докато терминът „отговорности“ означава, че те трябва да действат добросъвестно и да представят точна и надеждна информация в съответствие с журналистическата етика.“ Разработена е концепцията за личния живот и условията за публикуване на въпроси от лично естество, като са дадени редица примери от съдебната практика. Специален раздел е отделен на значението на журналистическите етични кодекси и други инструменти за саморегулация. Указанията завършват с препратки към документи на Съвета на Европа и практиката на Европейския съд по правата на човека.

Насърчават се журналистите, които използват указанията, да предоставят обратна информация, тъй като те подлежат на по-нататъшни актуализации и бъдещи подобрения.

Указанията на Съвета на Европа за запазване на неприкосновеността на личния живот в медиите са публикувани на сайта на КЗЛД.

КЗЛД РЕШИ ДА ИЗВЪРШИ ПУБЛИЧНО ОБСЪЖДАНЕ ПО ДВЕ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО АКТУАЛНИ ТЕМИ

Комисията за защита на личните данни взе принципино решение за **провеждане на публично обсъждане и дискусии по две изключително актуални теми с повишен обществен интерес** - извършването на видеонаблюдение и обработването на лични данни за журналистически цели, както и за целите на академичното, художественото или литературното изразяване. Освен с високия обществен интерес, тези теми се характеризират и с широкия си обхват, тъй като касаят изключително много администратори и субекти на данни. Целта на обсъждането е да се получи ясна и достоверна информация за всички възможни

случаи, както по проблемите, свързани с видеонаблюдението, така и относно намирането на баланса при защитата на личните данни и правото на изразяване и информация. Предвидена е максимална прозрачност на дискусииите и последващите заключения и препоръки.

Подходът на общественото обсъждане е доказано полезен тип взаимодействие между публичните регулаторни органи, какъвто е КЗЛД, и представителите на гражданското общество, бизнеса, академичните среди и всички страни, заинтересувани от прилагането на правилата за обработване на лични данни.

КОНФЕРЕНЦИЯ, ПОСВЕТЕНА НА ФОТОГРАФИЯТА И СПАЗВАНЕТО НА ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 29 март 2019 г. в София се проведе Конференция за защитата на личните данни, организирана от Асоциацията на професионалните фотографи и Съюза на младите юристи. Основна тема на конференцията бе пресечната точка на фотографията и изискванията за законосъобразно обработване на лични данни. Лектори на събитието бяха председателят на КЗЛД - Венцислав Караджов, членът на Управителния съвет на Асоциацията на професионалните фотографи - Евгени Димитров, адвокатите Емил Георгиев и Десислав Владимиров, както и представителят на УНИЦЕФ - Ивайло Спасов.

Специален гост на събитието бе еврокомисарят по дигитализация и цифрово общество Мария Габриел, която заяви: „Радвам се, че тази конференция изпраща едно много силно послание, послание не за процеси, които взаимно се изключват, а за процеси, които взаимно се допълват – защитата на личните данни и свободата на заснемане. Цифровизацията прониква във все повече сфери на частния и професионалния живот, което прави неотложно актуализирането и на европейското, и на българското законодателство“.

Основен обект на обсъжданията бе фотожурналистиката, но дискусиите обхванаха и снимането по принцип. Участниците в конференцията – професионални фотографи, журналисти и юристи, обсъдиха правните аспекти на фотографирането и публикуването на снимки. Дискутирани бяха промените в Закона за защита на личните данни от 26 февруари 2019 г. Обсъдени бяха различни аспекти на фотографията, като бе отделено специално внимание на изискванията за разрешение за снимане и използване на фотографски материали в различен контекст.

Председателят на КЗЛД, Венцислав Караджов, разясни практическото прилагане по отношение на фотографите на Закона за защита на личните данни и Общия регламент относно защитата на данните (Регламент 2016/679, GDPR) – как ще бъдат тълкувани разпоредбите и какви изисквания трябва да спазват фотографите в съответствие с тези разпоредби.

Участниците на конференцията се обединиха около мнението, че подобни събития са място за обмяна на мнения и получаване на информация за правата и на двете страни – фотографът и обектът на неговото заснемане. Направени бяха запитвания и предложения, които да бъдат обобщени и изпратени до КЗЛД и Европейския парламент, с което фотографската общност ще се включи активно в обсъждането на правилата и тяхното прилагане.

УЧАСТИЕ НА КЗЛД В МИСИЯ ЗА ОЦЕНКА ПО ШЕНГЕН

В периода 3-8 март 2019 г. се проведе мисия за оценка по Шенген в областта на защитата на личните данни на Полша, в екипа на която участва представител на КЗЛД.

Оценка по Шенген се провежда на основание чл. 13 от Регламент (ЕС) 1053/2013 от 7 октомври 2013 година за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген.

Мисията за оценка на Полша протече в съответствие програмата, изготвена от страна на Европейската комисия и оценяваната държава и съгласувана с водещия експерт на държавите членки. Посетен бе Полския надзорен орган, който предостави подробна информация относно надзора, който упражнява във връзка с Шенгенската информационна система от второ поколение (ШИС II) и Визовата информационна система (ВИС). Състоя се среща в службата, отговаряща за бюрото „СИРЕНЕ“ (National Police Headquarters), на която бе представена архитектурата на Н.ШИС (Национална Шенгенска информационна система) и Н.ВИС (Национална Визова информационна система) и всички, свързани с обработването на личните данни аспекти, предприетите мерки за сигурност, одити, както и поддръжката на системите. Посетени бяха помещенията, в които се намират сървърите на Н.ШИС и Н.ВИС, както и контролно-пропускателен пункт на външната граница на Полша, намиращ се на международното летище във Варшава, във връзка с процедурата по издаването на визи на граждани от трети страни. Направена бе презентация по отношение на използването на ШИС и ВИС в рамките на този процес.

Оценката по Шенген приключва с проект на доклад, съдържащ информация, предоставена в рамките на мисията, както и заключения и препоръки на проверяващия екип.

Участието на представители на КЗЛД в провеждането на оценки по Шенген е предпоставка за споделяне на добри практики в областта на защитата на личните данни и възможност за повишаване на авторитета на институцията в областта на достиженията на правото от Шенген.

КЗЛД СЕ ПРИСЪЕДИНИ КЪМ ЕКСПЕРТНА ГРУПА ЗА БЕЗОПАСЕН ИНТЕРНЕТ ЗА ДЕЦА

На 6 март 2019 г. в Брюксел се състоя първата работна среща на новосъздадената Експертна група за по-безопасен интернет за деца (Safer Internet for Children Expert Group) към Генерална дирекция „Съобщителни мрежи, технологии и съдържание“ на Европейската комисия. Групата е създадена с одобрението на двамата ресорни комисари - Мария Габриел, комисар по цифровата икономика и общество и Андрус Ансип, заместник-председател на Европейската комисия.

Новата експертна група за по-безопасен интернет за децата ще спомогне за подобряване на координацията и сътрудничеството между държавите членки на ЕС и ще предложи конкретни действия за запазване на безопасността на децата при използване на интернет. На срещата взеха участие представители на държавите членки, както и на Норвегия и Исландия.

Целта на Групата е да се обсъдят редица актуални теми свързани с безопасността на децата в онлайн средата, като акцент ще бъде поставен върху мерките за предпазване на децата от незаконното и вредно съдържание в интернет, например чрез родителски контрол и определяне на подходящи възрастови групи съобразно съдържанието, както и начините, по които да се избегнат нелоялни търговски практики, свързани с онлайн реклама, насочена към децата.

Една от специфичните цели на групата е да улесни обмена на най-добри практики между държавите членки относно прилагането на някои от специфичните разпоредби

в ключови правни актове, свързани с непълнолетните лица. Те включват, например мерки за защита на непълнолетните от вредно съдържание, включени в Директивата за аудиовизуалните медийни

услуги (AVMSD) или правила за изискване на съгласие на родителите за достъп до данните на децата, обхванати от Общия регламент за защита на данните (GDPR).

На тази първа среща на Групата бяха разгледани различни теми, включващи полето на дейност на групата, контекста на стратегията за по-добър интернет за децата, прилагането и актуалното състоянието на национално ниво на онлайн безопасността на децата, както и съществуващото трансгранично сътрудничество между държавите членки в тази област.

В зависимост от конкретно поставената тема на следващите заседания на Групата, различни национални експерти могат да вземат участие в тях. Също така, експертите ще подпомагат Комисията и при упражняването на мониторинг по отношение на изпълнението на политиките и стратегиите на национално и европейско ниво.

ПРОЕКТ Е-OPENSOURCE С ПРИЗНАНИЕ ЗА ДОБРА ПРАКТИКА ПО ПРОГРАМА „ЕРАЗЪМ+”

На 17-18 април 2019 г. се проведе семинар, на който бяха представени и обсъдени добри практики в сектора за учене на възрастни, както и възможностите за популяризирането на резултатите от проекти в тази област. Организатор на събитието беше Министерството на образованието и науката чрез Национално звено за подкрепа на Електронната платформа за учене на възрастни в Европа. Представител на КЗЛД беше координаторът на проекта, Христо Аламинов, главен експерт в отдел „Планиране, обучение и управление на проекти”.

Бяха представени добри практики в разработването и управлението на проекти по програмите на Европейския съюз свързани с предоставянето на обучения, знания и умения. КЗЛД представи постигнатите резултати и „научените уроци“ в изпълнението на проект „e-OpenSpace – Европейска иновативна отворена платформа за електронен обмен на информация и устойчиво предоставяне на образование за възрастни в сферата на защитата на неприкосновеността и личните данни” по Ключова дейност 2: „Стратегически партньорства по програма „Еразъм+“. Това представяне даде възможност за популяризиране на изпълнението на проекта пред представители на конкретни целеви групи – държавни органи, местна администрация, неправителствен сектор и бизнес организации, както и провеждането на неформални разговори с потенциални партньори за бъдещи проектни инициативи.

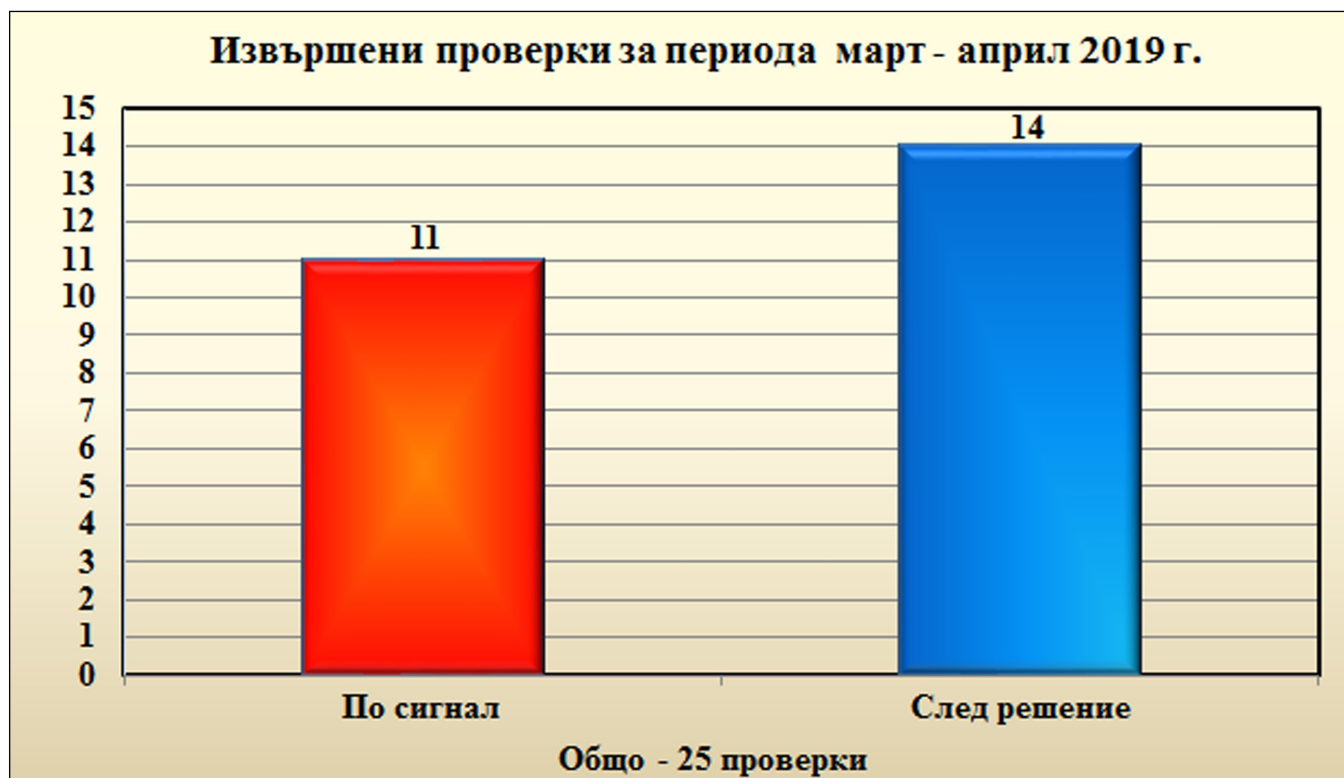
Проектът се изпълнява с общите усилия на органите по защита на данните на Полша и Хърватия, Ягелонския и Софийския университети и италианската неправителствена организация GVMAS. Комисията за защита на личните данни е координатор на проекта, който е с продължителност 2 години. Стойността му е 357 719,35 лева (182 899 евро).

Участието на КЗЛД беше оценено високо от присъстващите.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2019 г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. през месеците март и април 2019 г. са извършени общо 25 проверки – 11 след постъпили в КЗЛД сигнали и 14 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 123 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, предимно свързани с осъществяване на видеонаблюдение. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като са издадени 1 Предупреждение и 1 Акт за установяване на административни нарушения

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № ППН-01-592/2018 г. София, 20.03.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.01.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба № ППН-01-592/18.07.2018 г., подадена от М.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от М.К. с предмет незаконосъобразно осъществявано видеонаблюдение в сграда в режим на етажна собственост находяща се в гр. *****.

Жалбоподателят информира, че на 30.06.2018 г. във входа на сградата са монтирани две камери за видеонаблюдение. Допълва, че не е уведомен за решение на общото събрание по този въпрос, както и че не е изискано съгласието му относно видеонаблюдението. Счита, че са нарушени правата предоставени му със ЗЗЛД, предвид несъгласието му да бъде сниман и видеонаблюдаван.

Към жалбата са приложени относими по случая доказателства—снимков материал.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна с писмо изх. № ППН-01-592#2/13.07.2018 г. жалбоподателят е уведомен, че следва да конкретизира лицето (физическо и/или юридическо), срещу което е насочена жалбата, с оглед преценка на допустимостта на жалбата и конституиране на страни в производството. Уведомен е, че при неизпълнение на указанията производството ще бъде прекратено.

Предвид обстоятелството, че жалбоподателят не е посочил физически адрес за кореспонденция, на 16.08.2018 г. писмото е изпратено на имейл адрес ***** от който на 09.08.2018 г. жалбоподателят е подал запитване относно движението на административното производство. В указания от Комисията срок жалбоподателят не е изпълнил дадените указания, с оглед което е уведомен повторно на 04.10.2018 г. за необходимостта да конкретизира лицето, срещу което е насочена жалбата.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответния административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Правомощие на Комисията е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД и Регламент ЕС 2016/679. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на съответната жалба и за развитие на производството по аргумент от чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, респективно чл. 57, параграф 1, буква „е“, във връзка със съображение 122 от Регламент ЕС 2016/679.

В конкретния случай се налага извода, че жалба е насочена срещу неизвестно лице, тъй като ответната страна не е пасивно легитимирана, не е индивидуализирана от страна на жалбоподателя, въпреки изрично дадените от КЗЛД указания в тази насока.

С оглед гореизложеното и невъзможността да се индивидуализира и конституира администратор на лични данни - ответна, пасивно легитимирана страна, се налага извода за недопустимост на подадената жалба предвид двустранния характера на производството и необходимостта от ответна страна в същото.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, респективно чл. 57, параграф 1, буква „е“ във връзка със съображение 122 от Регламент ЕС 2016/679, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба ППН-01-592/18.07.2018 г., подадена от М.К., като процесуално недопустима, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-62/2018 г.

София, 22.03.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.02.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № ППН-01-62/31.01.2018 г., подадена от В.Й.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Й. с твърдения за неправомерно обработване на личните й данни за целите на допълнително задължително пенсионно осигуряване в Универсален пенсионен фонд „*****“, управляван от „Пенсионно-осигурителна компания *****“ АД.

Жалбоподателката информира, че от получено от Комисията за финансов надзор писмо, същото приложено към жалбата, установила злоупотреба с личните ѝ данни и използването им за целите на допълнително задължително пенсионно осигуряване. Твърди, че не е подписвала приложените документи, а личните ѝ данни съдържащи се в тях са използвани без нейно знание и съгласие. Счита, че са нарушени правата предоставени ѝ със ЗЗЛД и моли Комисията за проверка по случая.

Към жалбата са приложени незаверени копия на писма изх. № 93-00-890/07.07.2016 г. и № 93-00-888/07.07.2016 г., по описа на Комисията за финансов надзор, адресирани до жалбоподателката.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Пенсионно-осигурителна компания *****“ АД е изискано писмено становище и относими доказателства.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата. От дружеството информират за постъпило в „Пенсионно-осигурителна компания *****“ АД заявление от жалбоподателката за участие в универсален пенсионен фонд, същото подадено по реда на чл. 4, ал. 1 от Наредба № 33 на Комисия за финансов надзор, чрез осигурителен посредник „С.Т.“ ЕООД. Допълват, че към заявлението е приложен и подписан от осигуреното лице договор за допълнително задължително пенсионно осигуряване в Универсален пенсионен фонд „*****“. Твърдят, че подадените документи съответстват на разписаните в Наредбата задължителни условия, включително и по отношение на изискването за нотариална заверка на подписа на осигуреното лице. Молят Комисията да остави жалбата без уважение с аргументи, че обработват личните данни на жалбоподателката законосъобразно, в съответствие с регулацията в сферата на допълнителното пенсионно осигуряване и ЗЗЛД.

В хода на производството и предвид необходимостта от изясняване на случая от фактическа страна и преценка на допустимостта на жалбата, от жалбоподателката е изискана информация за дата на получаване на приложените към жалбата документи от Комисия за финансов надзор, а именно писма изх. № 93-00-890/07.07.2016 г. и № 93-00-888/07.07.2016 г. Въпреки изпратените до жалбоподателката две писма в тази насока, същите редовно получени, видно от известия за доставяне, г-жа В.Й. отказва съдействие на Комисията. В тази връзка и с оглед застъпеното в АПК служебно начало от Комисията за финансов надзор е изискана същата информация. В отговор от административният орган информират, че писма изх. № 93-00-890/07.07.2016 г. и № 93-00-888/07.07.2016 г. по описа на КФН „са получени от В.Й., на 13.07.2016 г., видно от обратна разписка ИД PS 1040 03LS8Q0“, заверено копие от която прилагат.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Предпоставките са кумулативно изброени, наличието на предпоставка от категорията на отрицателните (т. 3) или липсата на положителна/и такава (т. 1, 2, 4, 5 и 6) е условие за недопустимост на искането.

Правото на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно потестативно право. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на

правата му по ЗЗЛД всяко физическо лице има право да сезира КЗЛД в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Сроковете са преклузивни и изтичането им преклутира възможността на Комисията да се произнесе по съществото на искането, с което е сезирана.

С оглед цитираните разпоредби и събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че подадената от г-жа В.Й. жалба е процесуално недопустима.

Предмет на жалбата е неправомерно обработване на личните данни на г-жа В.Й. във връзка с допълнително задължително пенсионно осигуряване в Универсален пенсионен фонд „*****“, управляван от „Пенсионно-осигурителна компания *****“ АД и подадени за тази цел документи - заявление **** за участие в универсален пенсионен фонд и договора № *****, по описа на „Пенсионно-осигурителна компания *****“ АД, видно от съдържанието на които е, че съдържат лични данни на жалбоподателката в обем три имена, адрес, единен граждански номер и номер на лична карта.

Материалите по преписката и изложените от страна на жалбоподателката твърдения свидетелстват, че копие на процесните заявление и договор са предоставени на г-жа В.Й. от Комисия за финансов надзор с писма изх. № 93-00-890/07.07.2016 г. и № 93-00-888/07.07.2016 г., по описа на КФН, адресирани до жалбоподателката.

От анализ на събраните по преписката доказателства и в частност представената от Комисия за финансов надзор обратна разписка за получаване на писмата се налага извод, че г-жа В.Й. е узнала за нарушението, за което е сезирала КЗЛД, към 13.07.2016 г. – дата на която е получила документите от КФН.

Предвид това обстоятелство и с оглед факта, че жалбата е депозирана в Комисията за личните данни на 31.01.2018 г., година и половина след узнаване на нарушението, се налага извода, че същата е просрочена, а именно подадена е след изтичане на разписания в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД преклузивен едногодишен срок от узнаване на нарушението, който е изтекъл 14.07.2017 г.

Просрочената жалба е процесуално недопустима за разглеждане по основателност, поради което Комисията за защита на личните данни следва я да остави без разглеждане по същество и да прекрати образуваното административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба № ППН-01-62/31.01.2018 г., подадена от В.Й., като процесуално недопустима – просрочена и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН- 01-737/2018 г.
гр. София, 22.03. 2019 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на заседание проведено на 06.02.2019 г., обективизирано в протокол № 6, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № ППН-01-737/31.08.2018 г. подадена от г-н Д.Т.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от г-н Д.Т., с твърдения за установено обработване на личните му данни от страна на *финансова институция*, чрез техния представител – г-жа Р.П.

Жалбоподателят излага становище, за липса на съгласие от негова страна, за обработване на личните му данни от този администратор. Счита, че са нарушени правата му по Закона за защита на личните данни. Жалбата е постъпила по електронен път, но не е подписана с електронен подпис. Не прилага доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, на жалбоподателката с писмо изх. № ППН-01-737#1/25.09.2018 г. са дадени указания, че съгласно чл. 30, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) в жалбата трябва да са посочени данни за искателя: имена, адрес, телефон за връзка, електронен адрес (при наличие), естество на искането, дата и подпис. По реда на чл. 30, ал. 2 от ПДКЗЛДНА жалбоподателят е информиран, че жалбата му не е подписана със собственоръчен или електронен подпис – задължителен реквизит, и за възможността в 3-дневен срок да отстрани нередовността на жалбата, като в случай на неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е получено на 02.10.2018 г., отговор не е последвал.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, §1, б. „е“ от Регламент (ЕС)2016/679 при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

С оглед обстоятелството, че в законоустановения срок дадените указания не са изпълнени, са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство. Съгласно същите, административният орган следва да прекрати образуваното пред него административно производството в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато писменото искане не е подписано, и след изискване не е потвърдено със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от съобщаването за това.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба с рег. № ППН-01-737/31.08.2018 г., подадена от г-н Д.Т., прекратява административното производство на основание чл. 56, ал. 2 от АПК във връзка с

чл. 30, ал.1 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на нередовности в искането, а именно: жалбата не е потвърдена със собственоръчен или електронен подпис.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд – Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН- 01-742/2018 г.

гр. София, 22.03.2019 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 06.02.2019 г., обективизирано в протокол № 6, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, като разглежда жалба с рег. № ППН-01-742/04.09.2018 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба от г-н П.П., с рег. № ППН-01-742/04.09.2018 г., с твърдения, за неправомерно обработване на личните му данни от г-н Л.Н.

Жалбоподателят информира, че г-н Л.Н. е обработвал неговите лични данни без неговото съгласие. Заявява, че личните му данни са използвани за подаване на жалба до община Т., заведена с № ****. Твърди, че не знае откъде се е сдобил г-н Л.Н. с личните му данни. Моли Комисията да изясни този въпрос и да потърси отговорност на лицата предоставили достъп до тези данни.

Прилага жалбата депозирана в община Т. от г-н Л.Н.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая г-н П.П. е уведомен, с писмо изх. № ****, за необходимите реквизити съдържащи се в жалбата във връзка с чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА). На основание чл. 30, ал. 2 от АПК му е предоставен 3-дневен срок от получаване на писмото, в който да посочи лицето, срещу което е насочена жалбата му, с необходимите индивидуализиращи данни. Указано му е, че неотстраняване на недостатъците в искането ще доведат до прекратяване на производството. В писмо с вх. № ****, г-н П.П. е предоставил необходимата информация в цялост с приложени доказателства към нея.

На основание чл. 36 от АПК с писмо изх. № ****, от кмета на Община Т. е изискана информация становище по жалбата. В предоставения срок, с писмо вх. № ****, Кмета на Община Т. изразява становище за липса на обработване на личните данни на г-н П.П. от тяхна страна. Прилагат жалба № ****, депозирана при тях от г-н Л.Н. с приложените документи към нея.

С писмо вх. № ****, от Районна Прокуратура – Т., е получено влязло в сила постановление за отказ от образуване на досъдебно производство по преписка № **** по описа на РП – Т. Преписката пред РП – Т. е образувана по жалба със сходен предмет, като настоящата подадена пред КЗЛД от г-н П.П.

Подадената пред КЗЛД Жалба с рег. № ППН-01-742/04.09.2018 г. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис.

Една от задачите на Комисията, посочена в чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, е да разглежда подадени от субекта на данни жалби и да разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно. Редът за разглеждане на жалби от надзорния орган не е изрично уреден в Регламента, и в тази връзка е приложим приетия ред в националното законодателство на страната членка. В Република България производството се развива по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК), и завършва с индивидуален административен акт. Съгласно чл. 27, ал. 2 АПК, административния орган проверява предпоставките за допустимост на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие и на специални изисквания, установени със закон (или нормативни актове от по-висока степен), за които административния орган следи служебно, съгласно чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК. Такива изисквания са уредени и в Регламент (ЕС) 2016/679.

Комисията за защита на личните данни, като надзорен орган по смисъла на чл. 51, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, е отговорна за наблюдението и прилагането на Регламента, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица, във връзка с обработването и да улесни свободното движение на личните данни в рамките на Съюза. В чл. 2, § 2, б. „в“ от Регламента е предвидено, че същият не се прилага при обработването на лични данни от физическо лице, в хода на чисто лични или домашни занимания.

В конкретния случай, предмет на жалбата е обработване на лични данни от физическо лице, чрез действия по „събиране“ и „употреба“ с цел подаване на жалба срещу г-н П.П. в Община Т. Тези действия са изцяло лични, поради което жалбата следва да бъде обявена за недопустима, тъй като е извън материалния обхват на Регламент (ЕС) 2016/679.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК се установи, че същите не са налице в жалба с рег. № ППН-01-742/04.09.2018 г. и приложените допълнения към нея.

В случая, жалбата е недопустима на основание чл. 2, § 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679, във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК и чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, съгласно които защита се дължи по отношение на физическите лица срещу актове и действия на администраторите нарушаващи техни основни права и свободи, и по специално тяхното право на защита на личните им данни.

С оглед гореизложеното, е налице пречка за упражняване правомощията на административния орган, поради което Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и чл. чл. 2, § 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) № 2016/679 оставя без разглеждане, като недопустима и прекратява административното производство по жалба с рег. № ППН-01-742/04.09.2018 г., подадена от П.П., срещу г-н Л.Н.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд Ловеч в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-249/2017
София, 26.03.2019 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове –Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 21.11.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № Ж-249/07.06.2017 г., подадена от Д.Д. срещу „А.Р.” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят информира за получено уведомително писмо от Административен съд Плевен, че е подписал договор с някакво дружество при заплата 2 200 лв. Заявява, че е в затвора от 23.05.2003 г. и оттогава не е излизал на свобода. В жалбата се допълва, че 70% от лишенията от свобода нямат лични карти и влизат в затвора без документи. От съда направили проверка в НАП, че е сключил договор със заплата, но не са обърнали внимание, че е в затвора от 2003 г. и са поискали държавната такса, за да гледат делото му.

Жалбоподателят моли Комисията да вземе необходимите мерки лишенията от свобода да бъдат защитени, както всички човешки същества. Заявява, че не може без да е излизал на свобода да има регистриран трудов договор.

Към жалбата няма приложения.

От Национална агенция за приходите (НАП) е изискана справка от регистрите за постъпили уведомления по реда на чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ). По направеното искане е постъпил отговор, че за жалбоподателя има подадено уведомление от „А.Р.” ЕООД за сключен трудов договор на 01.08.2016 г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, „А.Р.” ЕООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. Изпратеното по пощата писмо е върнато в цялост в Комисията с отметка „непотърсено”. На 23.10.2017 г. е изпратено на електронната поща, посочена в Търговския регистър. Становище не е постъпило.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 02.05.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Д.Д. и ответна страна – „А.Р.” ЕООД, в качеството на администратор на лични данни. Страните са

редовно уведомени за насроченото за 06.06.2018 г. открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. От „А.Р.” ЕООД повторно е изискано становище с относими доказателства по случая. Уведомителното писмо е изпратено едновременно на физическия и електронния адрес на дружеството. Отговор от дружеството отново не е постъпил.

На проведеното открито заседание разглеждането по същество на спора е отложено с оглед събирането на допълнително информация от ГД „Изпълнение на наказанията”, а именно: период на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, режим и място на изтърпяване на наказанието към дата 01.08.2016 г. и излизал ли е жалбоподателят в домашен отпуск с документ за самоличност. След постъпване на изисканата информация, наведено на 21.11.2018 г. закрито заседание жалбата е разгледана по същество.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за основателна въз основа на следните изводи:

При разглеждане на конкретния случай е отчетена настъпилата промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни в периода от операцията по обработване на личните данни до произнасяне по същество на искането, с което сезиран административния орган. Съобразено е, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), който има пряко действие. Предвид липсата на изрична разпоредба, че заварените отношения, които не са висящи и касаят юридически факти и породените от тях последици, настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретният случай такива са материалните разпоредби, разписани в ЗЗЛД с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването на данните се отнасят преди прилагане на Регламента. Отчетено е също, че съдържащите се в Регламента процесуални норми, включително изрично уредените в Регламента корективните правомощия на надзорните органи, следва да се прилагат незабавно, считано от 25.05.2018 г. и спрямо всички висящи производства.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) и Регламент 2016/679 уреждат защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 3 от КТ: „В тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.” В ал. 5 на същата разпоредба е предвидено, че данните, които се съдържат в уведомлението, се определят с наредба на министъра на труда и социалната политика – Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от кодекса на труда (Наредбата). На основание чл. 5, т. 2 от Наредбата в уведомлението работодателя следва да са посочени трите имена и единен граждански номер на работника или служителя. В приложение № 1 към чл. 1, ал. 1 от Наредбата е утвърдени образец на уведомлението.

Лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Имената и единният граждански номер на физическото лице безспорно имат качеството на лични данни съобразно посочената разпоредба.

От събраните в хода на административното производство доказателства се установи, че „А.Р.” ЕООД е обработило лични данните на жалбоподателя в обем три имена и единен граждански номер,

като е подало в НАП уведомление на основание чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен на 01.08.2016 г. трудов договор с жалбоподателя, който е прекратен на 01.07.2017 г.

Твърденията на жалбоподателя, че личните му данни са обработени от администратора без негово знание и съгласие за целите на регистрирането в НАП на трудов договор, не са оспорени от ответната страна и не са представени доказателства за реалното сключване на договора. Изводите за липса на сключен договор се потвърждават и от представената от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” справка, че към момента на уведомяването на НАП жалбоподателят е изтърпявал наказание лишаване от свобода, не е пускан в домашен отпуск и не му е предоставян документ за самоличност по време на престоя си в затвора в гр. Белене.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, приложим към момента на извършване на твърдяното нарушение, са определени условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физическите лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Отчитайки чл. 142, ал. 1 от АПК, условията за допустимост на обработването по чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД са идентични с тези по чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679, които са приложими към момента на произнасяне на надзорния орган. В този смисъл не е отпаднала отговорността на администратора да обработва личните данни на физически лица при наличие на основание.

С оглед обстоятелството, че не са представени доказателства за действителното съществуване на регистрирания в НАП трудов договор, се налага извод, че не е налице съгласие като условие за допустимост на обработването на лични данни по чл. 4, ал. 1, т. 2 ЗЗЛД. Не е доказано и посоченото в чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД нормативно установено по чл. 63, ал. 3 КТ задължение за дружеството-работодател, каквото качество в случая не е доказано да притежават „А.Р.” ЕООД по отношение на г-н Д.Д. Не е налице нито едно от останалите условия за допустимост на обработването, посочени в чл. 4, ал. 1, т. 3, 4, 5, 6 и 7 от ЗЗЛД. Съответно не са налице и основанията, посочени в чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като преценява кое от своите корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и”, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят извършването на нарушение или ако извършването е започнало – да го преустанови, като по този начин се обективира изисканото от закона поведение. Административното наказание „глоба” или „имуществена санкция” по чл. 58 пар. 2, буква „и” има санкционен характер. Относно прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента следва да се има предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, като се оценят всички факти по случая. Оценката за това, какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай ще трябва да отразява целта, преследвана с избраната корективна мярка, т.е. възстановяване на спазването на правилата, санкциониране на неправомерно поведение или и двете (каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и”).

В конкретния случай Комисията намира, че с оглед характера и тежестта на нарушението най-целесъобразно е налагане на имуществена санкция на администратора „А.Р.” ЕООД в размер, близък до минималния. Съображенията за това в съответствие с чл. 83, параграф 2 от Регламента са следните:

Утежняващи обстоятелства – от нарушението е засегнат един субект на данни, но за него са възникнали конкретни вреди – лицето не е освободено от държавна такса при заведено дело в Административен съд Плевен, тъй като има регистриран трудов договор, по който получава доход. Самото нарушение е продължило цели 11 месеца и при извършването му е засегнат и националният идентификационен номер (ЕГН), който подлежи на специална закрила. Надзорният орган е узнал за

нарушението от жалбоподателя, а администраторът не съдейства на Комисията при осъществяването на контролните ѝ правомощия, което води до невъзможност да се направи преценка за предприетите от дружеството технически и организационни мерки.

Като смекчаващи обстоятелства се приема, че администраторът е предприел действия за отстраняване на нарушението преди да бъде уведомен за образуването пред КЗЛД производство. Не са установени предишни нарушения от „А.Р.” ЕООД, съответно не са налагани корективни правомощия по чл. 58, параграф 2 от Регламента.

Обстоятелства, които не са относими към настоящия случай: дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност – администраторът е юридическо лице, което не формира вина. Към момента на обработването не са налице одобрени кодекси за поведение.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 58, параграф 2 от Регламент 2016/679,

РЕШИ:

1. Обявява за основателна жалба рег. № Ж-249/07.06.2017 г., подадена от Д.Д. срещу „А.Р.” ЕООД;

2. На основание чл. 58, параграф 2, буква „и” във връзка с чл. 83, параграф 5, буква „а” от Регламент 2016/679 налага на администратора на лични данни „А.Р.” ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. *****, административно наказание имуществена санкция в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, за нарушаване на чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679.**

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

В случай че санкцията не бъде платена в 14-дневен срок от влизане в сила на решението, ще бъдат предприети действия за принудителното му събиране.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-206/2018 г.
София, 05.04.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.06.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № ППН-01-206/02.04.2018 г. подадена от И.А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от И.А., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „*****“ ЕООД и *финансова институция* (Ф.И.) във връзка с открита на негово име, но без негово знание и съгласие, банкова сметка.

Жалбоподателят информира, че на 01.02.2018 г. постъпил на работа в „*****“ ЕООД. Сочи, че сред документите необходими за постъпване била налична декларация за откриване на банкова сметка в Ф.И. която твърди, че не е попълнил поради обстоятелство, че ползва услугите на друга банка, удостоверение за банкова сметка от която предоставил на работодателя. Твърди, че на 01.03.2018 г. получил на личния си телефонен номер поздравление от Ф.И. за това, че е нов клиент на дружеството, а в последствие на 13.03.2018 г. и второ съобщение със съдържание за издадена банкова карта, която следва да получи в обслужващия го филиал на банката. Счита, че обработването на личните му данни както от страна на „*****“ ЕООД, така и от страна на Ф.И. за откриване на банкова сметка са в нарушение на правата предоставени му със ЗЗЛД и моли Комисията да ангажира административно-наказателната отговорност и на двете дружества.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „*****“ ЕООД и Ф.И. са изискани писмени становища.

В отговор от „*****“ ЕООД е изразено становище за неоснователност на жалбата, ведно с приложени към него относими доказателства. От дружеството информират, че на 01.02.2018 г. е сключен трудов договор между „*****“ ЕООД и жалбоподателя, на която дата, същата дата на постъпване на работа, г-н И.А. е предоставил за целите на договора трудова книжка, копие на диплома за завършено образование, копие на лична карта, свидетелство за съдимост и медицинско свидетелство. Уточняват, че преди постъпване на работа г-н И.А. не е предоставил на дружеството удостоверение за наличие на банкова сметка и допълват, че в тази връзка и предвид договорните отношения между страните, както и на основание Правилника за вътрешен трудов ред в дружеството, последното в качеството си на работодателят е открило служебно банкова сметка на жалбоподателя. Счита, че обработването на лични данни на г-н И.А. за целите на откриване на банкова сметка са законосъобразни и в условията на посоченото в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването.

В хода на производството от Ф.И. е изразено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства и пълномощно за представителна власт. От дружеството информират, че на основание сключен на 01.09.2017 г. между Ф.И. и „*****“ ЕООД договор за масово разкриване на сметка/дебитна карта и/или абониране на услугата „*****“, на 26.02.2018 г. в банката е получен списък с новоназначени служители в „*****“ ЕООД, в който фигурира и жалбоподателя – И.А. Допълват, че в изпълнение на задълженията си по договора на 27.02.2018 г. на г-н И.А. е разкрита сметка с IBAN ***** и е заявено издаването на дебитна карта, като по отношение на г-н И.А., в качеството му на нов клиент на банката, на 01.03.2018 г. е изпратено поздравително съобщение по

телефон. Сочат, че след подадена на 01.03.2018 г. информация от „****“ ЕООД, клон Ш., че г-н И.А. не желае да ползва услугите на банката, са предприети действия за закриване на сметката, а „след промяна на статуса на картата в канселирана“ е последвало и „физическото унищожаване на картата“. Уведомяват, че „не са предприемани действия за активиране на пластиката, произведена на името на г-н И.А. и същата не е предавана на клиента“. Категорични са, „че към момента картата на г-н И.А. е със статут канселирана, сметка с IBAN ***** е със статут закрыта и клиента също е закрыт в банковата информационна система като такъв“.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя от „****“ ЕООД и Ф.И. за откриване на банкова сметка и издаване на дебитна карта в Ф.И., без него знание и съгласие. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД/ респективно чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не е налице изключението посочено в чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от съдилища.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „****“ ЕООД и Ф.И., които с оглед събраните по преписката доказателства и направените от страните изявления безспорно притежават качеството на администратор на лични данни по отношение на жалбоподателя.

На проведено на 06.06.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – И.А. и ответни страни – Ф.И. и „****“ ЕООД, в качеството им на администратори на лични данни. С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от дружествата са изискани допълнителни доказателства.

В отговор от „****“ ЕООД е предоставена информация и доказателства за обема от лични данни на жалбоподателя предоставен на Ф.И. за целите на откритата банкова сметка, а от кредитната институция са предоставени информация и доказателства за дата на която сметката е закрыта, а пластиката унищожена, както и Общи условия за откриване на банкови карти на физически лица и за представяне на платежни услуги чрез използване на банкови карти, Общи условия за откриване, обслужване и закриване на банкови сметки на физически лица и за предоставяне на платежни услуги и инструменти.

В хода на производството и след представена на жалбоподателя възможност да се запознае със събраните доказателства и да изрази становище по тях, г-н И.А. депозира писмо в което потвърждава, че в деня в който е започнал работа в дружеството е представил удостоверение за банкова сметка в „**“ и е върнал непопълнена бланка за откриване на сметка в Ф.И. Допълва, че е уведомил г-жа С. - представител на работодателя, че ще ползва сметката в „**“ и за превод на работната заплата поради причина, че обслужва заем отпуснат в тази банка. Моли Комисията да изиска от „****“ ЕООД заверено копие на представеното от него удостоверение за банкова сметка.

На проведено на 27.06.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е поставена за разглеждане по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

„*****“ ЕООД – редовно уведомено, представлява се от адвокат Н.И. и юрисконсулт П.Б., които оспорват жалбата и молят Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

Ф.И. – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт С.И., която оспорва жалбата, като неоснователна.

При постановяване на решението Комисията отчита настъпилата промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни в периода от обработване на личните данни до произнасяне по същество на искането с което сезиран административния орган. Отчита факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), който има пряко действие. Предвид липсата на изрична разпоредба счита, че заварените отношения, които не са висящи и касаят юридически факти и породените от тях последици настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретният случай относно предоставяне на лични данни и употребата им за откриване на банкова сметка и издаване на пластика, такива са материалните разпоредби разписани в ЗЗЛД с оглед обстоятелството, че юридическите факти и правните последици свързани с обработването на данните касаят период от 26.02.2018 г. до 19.03.2018 г. включително, като в допълнение следва да се има предвид, че приложимата материално-правна разпоредба на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД кореспондира с разпоредбата на чл. 6, параграф 1 от Регламента и не ѝ противоречи. Комисията отчита също и че съдържащите се в Регламента процесуални норми следва да се прилагат незабавно считано от 25.05.2018 г. и спрямо всички висящи правоотношения, както и че в Регламента са изрично уредени корективните правомощия на надзорните органи, които се различават от разписаните в ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-206/02.04.2018 г. е основателна.

Същата има за предмет неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя от „*****“ ЕООД и Ф.И. за откриване на банкова сметка и издаване на дебитна карта в Ф.И., без него знание и съгласие.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че на 01.02.2018 г. между жалбоподателят, в качеството му на работник, и „*****“ ЕООД – работодател е сключен трудов договор, на която дата, същата дата на постъпване на работа, г-н И.А. е предоставил на дружеството за целите на договора трудова книжка, диплома за завършено образование, копие на лична карта, свидетелство за съдимост и медицинско свидетелство. Не е спорно, че преди постъпване на работа жалбоподателят не е предоставил на дружеството удостоверение за наличие на банкова сметка, както не е спорно и твърдението на г-н И.А., че е уведомил работодателя си че има открита банкова сметка и ползва услугите на различна от Ф.И. кредитна институция. Видно от представените доказателства и в частност Декларация от 01.02.2018 г. е, че жалбоподателят е запознат с Правилника за вътрешен трудов ред на дружеството, където в Глава XI, т. 2 е посочено че „Работодателят има право да разкрива служебно банкови сметки на работниците и служителите, които не са представили при постъпването си удостоверение за наличие на банкова сметка“.

Безспорно установено е, че на 26.02.2018 г. по електронен път дружеството работодател е предоставило на Ф.И. „списък с новите хора за разкриване на банкови сметки“, в който видно от представеното извлечение са посочени и лични данни на жалбоподателя в обем от три имена, ЕГН, адрес, телефонен номер, дата на раждане, номер на лична карта, дата и място на издаване на личната

карта. Не е спорно, а и „****“ ЕООД в писмено становище по случая само посочва, че данните са предоставени за разкриване на банкова сметка без съгласие на жалбоподателя.

Не е спорно, че въз основа на представения списък и сключен между дружествата Договор за масово разкриване на сметка, дебитна карта и/или абониране за услугата „****“ на 27.02.2018 г. в Ф.И. личните данни на жалбоподателя са обработени за разкриване на негово име банкова сметка с IBAN *****, издадена е пластика на дебитна карта под номер ***** на името на жалбоподателя, която по данни на кредитната институция е унищожена физически на 13.03.2018 г., а на 19.03.2018 г. „откритата към дебитната карта банкова сметка ***** е закрыта“.

От анализ на събраните по преписката доказателства и изложените от страните твърдения се налага извода, че обработването на лични данни на жалбоподателя в обем от три имена, ЕГН, адрес, телефонен номер, дата на раждане, номер на лична карта, дата и място на издаване на личната карта, в хипотезата на предоставянето им от Ф.И. на „****“ ЕООД за целите на открита банкова сметка е незаконосъобразно и в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (закона действащ към 26.02.2018 г. дата на предоставяне на данните), предвид липсата на съгласие – свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление по смисъла на § 13 от ДР на ЗЗЛД от страна на жалбоподателя за обработване – предоставяне на личните му данни от дружеството на друг администратор на лични данни. В тази връзка ирелевантно в случая е и съдържанието на Правилника за вътрешен трудов ред на дружеството и по-точно Глава XI, т. 2, в която е посочено че „Работодателят има право да разкрива служебно банкови сметки на работниците и служителите, които не са представили при постъпването си удостоверение за наличие на банкова сметка“. Това информиране на служителите за права на техния работодател, които впрочем черпи от издаден от самия него вътрешен акт, обаче не представлява изрично съгласие по смисъла на закона на лицата за обработване на личните им данни за посочена цел, а информирането за такава възможност, не покрива изискванията на ЗЗЛД за изрично съгласие за тази форма и цел на обработване на личните данни.

Противно на изложеното от ответната страна – „****“ ЕООД Комисията счита, че в конкретния случай е неприложима и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, а именно обработването не е необходимо за изпълнение на задължения по договор по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна и за действия, предхождащи сключването на договора и предприети по негово искане.

В нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1, 4, 5, 6 и 7 от ЗЗЛД предоставянето на лични данни не е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, не е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача в обществен интерес или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон, както и за реализиране на законните интереси на администратора, пред които интересите на физическото лице нямат приоритет.

В нарушение на ЗЗЛД е и обработването на лични данни на жалбоподателя от страна на Ф.И. за разкриване на негово име банкова сметка с IBAN ***** и пластика на дебитна карта въз основа само и единствено на договорните отношения между дружествата произтичащи от сключен на 01.09.2017 г. между Ф.И. и „****“ ЕООД договор за масово разкриване на сметка/дебитна карта и/или абониране на услугата „****“.

Съгласно приетите от банката Общи условия за откриване на банкови карти на физически лица и за представяне на платежни услуги чрез използване на банкови карти и Общи условия за откриване, обслужване и закриване на банкови сметки на физически лица и за предоставяне на платежни услуги и инструменти, приложени към административната преписка, банката открива банкови сметки на физически лица лично на физическото лице, срещу предоставяне на документ за самоличност или чрез пълномощник „снабден с пълномощно, визиращо изрично и изчерпателно вида и обема на действия, които пълномощника е оправомощен да осъществява от името на титуляра“ (т. 1, т. 2, ал. 2.1 и 2.2 от Общи условия за откриване, обслужване и закриване на банкови сметки на физически лица и за предоставяне на платежни услуги и инструменти

Въпреки разписаните правила дружеството е обработило личните данни на жалбоподателя в нарушение на приетите от същото общи условия, без наличие на съгласие на лицето и без наличие на нито едно от останалите посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването, което е довело до неправомерна обработка на лични данни на г-н И.А. за откриване на банкова сметка на лицето и издаване на дебитна карта.

С оглед характера на констатираните нарушения и обстоятелството, че те са първи за администраторите на лични данни и като отчита, че администраторите са предприели последващи действия за прекратяване на нарушението, Комисията в рамките на оперативната си самостоятелност и предвид правомощията си по чл. 58, параграф 2 от Регламента счита за целесъобразно да отправи на Ф.И. и „*****“ ЕООД официални предупреждения по смисъла на чл. 58, параграф 2, буква „б“ от Регламента.

Водима от горното Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба ППН-01-206/02.04.2018 г. подадена от И.А. срещу *финансова институция* и „***“ ЕООД за основателна.**

2. На основание чл. 58, параграф 2, буква „б“ от Регламента отправя официални предупреждения до „***“ ЕООД и *финансовата институция* предвид обстоятелството, че личните данни на жалбоподателя са обработени за целите откриване на банкова сметка и издаване на дебитна карта незаконосъобразно - без наличие на условие за допустимост на обработването.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-622/2018

град София, 08.04.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 27.02.2019 г., обективизирано в Протокол № 10/2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 57, § 1, б. ”е” от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД), като разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-622 от 27.07.2018 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-622 от 27.07.2018 г. подадена от Г.Б.

В жалбата Г.Б. посочва, че на 23.07.2018 г. при посещение при неговия дългогодишен личен лекар - д-р Е.П. в ДКЦ ****, установил, че без негово съгласие и знание е записан при друг личен лекар.

От РЗОК, намираща се на територията на ДКЦ **** получил сведения, че от 05.06.2018 г. е прехвърлен при личен лекар д-р Н.М. – *****, в която и връзка подал жалба до здравната каса.

Г.Б. информира КЗЛД, че д-р Н.М. е доведена дъщеря на д-р И.Д., РЗОК – *****, който от 18.06.2009 г. не бил негов личен лекар, тъй като повече от 10 години живее в град София, поради което и от 19.06.2009 г. избрал за личен лекар д-р Е.П.

Според Г.Б., с прехвърлянето му към д-р Н.М., със или без знанието на своя доведен баща - д-р И.Д., Н.М. умишлено и тенденциозно е използвала негови лични данни, като изказва съмнение и за фалшифициране на подписа му, с цел същата да се води негов личен лекар. Счита действията ѝ за подсъдни, като посочва, че при възникнал спешен случай, д-р Е.П. не би могла да му окаже необходимата медицинска помощ, поради факта, че като негов личен лекар се води д-р Н.М.

Прилага: справка, писмо от НЗОК, писмо от РЗОК – П., сигнал до РЗОК.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, Г.Б. и "*****" ЕООД са редовно уведомени за започналото производство.

"*****" ЕООД изразява становище по жалбата, в което посочва, че до 14.05.2018 г. е работила като нает лекар при общопрактикуващия лекар д-р И.Д. След тази дата поема лекарската практика на д-р И.Д., извършвана в селата О. и В., общ. П.. С поемането на лекарската практика, приела и организационната структура, създадена от д-р И.Д., вкл. компютри, медицински софтуер, пациентска база данни, наброяваща приблизително 2800 пациента. За целта на прехвърлянето на практиката, с програмата на медицинския софтуер били генерирани автоматично и разпечатани съответен брой заявления – "Регистрационна форма за постоянен избор на общопрактикуващ лекар", които се подавали в РЗОК, след подписването им от общопрактикуващия лекар и пациента.

Информира КЗЛД, че след уведомяването ѝ за проблема – предмет на жалбата, първо от РЗОК, а след това и от КЗЛД, извършила вътрешна проверка, при която установила, че в действителност е генерирана и регистрационна форма за жалбоподателя, по причина че технически софтуера не позволявал изтриване на вече създадени записи, а била възможна единствена промяна на техническия статус от "активен" на "неактивен". При генерирането на регистрационните форми, системата разпечатала такива както за "активните", така и за "неактивните" пациенти, като поради недоглеждане или грешка, била придвижена и регистрационната форма на Г.Б. (където фигурирал със стария си адрес и телефон), заедно с останалите регистрационни форми.

При извършената вътрешна проверка било установено още, че от 2009 г., когато Г.Б. променя местожителството си и личния си лекар, в практиката на д-р И.Д. същия се водел "неактивен" и по неговата партия не били извършвани никакви действия, не били отчитани прегледи, издавани направления за специалист, болнични листове, нито били получавани плащания от РЗОК или другаде.

Посочва, че по закон общопрактикуващия лекар следва да пази данните на своите пациенти 10 години, дори след избор на друг общопрактикуващия лекар, поради което не било възможно и допустимо заличаването му от базата данни на д-р И.Д.

След узнаване за случая били предприети и незабавни действия за осъществяване на контакт с Г.Б., за да му бъде обяснена допуснатата грешка и да му бъдат поднесени извинения за причиненото неудобство, но от страна на Г.Б. било налице нежелание за диалог, поради което Н.М. изразява своето съжаление за тази грешка със становището по жалбата.

Информира комисията, че от страна на Г.Б. не е подавано искане за упражняване правата му като субект на данни преди подаване на сигнала и че в качеството ѝ на администратор на личните данни, считано от 15.08.2018 г. е предприела необходимите действия за привеждане на своята дейност съобразно изискванията на ОРЗД.

”*****” ЕООД уточнява, че използвания от нея термин ”прехвърляне на лекарска практика” не е легално понятие и не е нормативно дефиниран. По същество, фактически този процес се случвал по начина, по който бил описан в становището по жалбата. За прехвърлянето на титуляра на медицинския софтуер и базата данни бил съставен прием – предавателен протокол, а технически това било реализирано от фирмата доставила софтуерния продукт, която фирма извършвала и поддръжката му. Посочва, че с изключение на Г.Б., всички останали заявления били подписани от пациентите и надлежно подадени в РЗОК.

Прилага: регистрационна форма за постоянен избор на общопрактикуващ лекар от 05.06.2018 г., договор за правна защита и съдействие и прием – предавателен протокол от 14.05.2018 г.

В отговор на искане за предоставяне на информация, Национална здравноосигурителна каса посочва, че ЗОЛ имат право свободно да избират лекар в лечебно заведение за първична медицинска извънболнична помощ на територията на страната, сключило договор с НЗОК. Този ред бил регламентиран в Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ и в Националните рамкови договори по чл. 53 от Закона за здравното осигуряване, понастоящем НРД за медицинските дейности за 2018 г. между НЗОК и БЛС. В посочените актове не била регламентирана възможността за прехвърляне/поемане на лекарска практика от един общопрактикуващ лекар на друг. Правото на избор на ОПЛ се упражнявало свободно от ЗОЛ, като за целта, последното попълвало регистрационна форма и я представяло на съответното лечебно заведение. Когато лечебното заведение, в което е избран ОПЛ няма сключен договор с НЗОК, ЗОЛ прави нов избор и я представя в съответното лечебно заведение. Попълването и подаването на регистрационната форма можело да стане и по електронен път. В случаите на такъв нов избор на ЗОЛ, била предвидена възможността последните да предоставят на новоизбрания лекар извлечение от медицинската документация. Копие от извлечение от медицинската документация се предоставяла на ЗОЛ при поискване от него от предишния общопрактикуващ лекар (чл. 130 НРД за медицински дейности за 2018 г.).

С решение на КЗЛД от проведено на 16.01.2018 г. заседание, обективизирано в протокол № 2/2019 г. подадената от Г.Б. жалба е обявена за редовна и допустима, тъй като съдържанието ѝ е съобразено с разпоредбите на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), съответно чл. 29, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК); същата е подадена от физическо лице и има за предмет: използване на лични данни, отнасящи се до Г.Б., без негово знание и съгласие от ”*****” ЕООД с цел извършена промяна на личен лекар, чрез подаване на регистрационна форма за избор на общопрактикуващ лекар от 05.06.2018 г. на дата 02.07.2018 г. до РЗОК – П. и тяхното предоставяне на ”*****” ЕООД от ЕТ ”*****”, ЕИК *****, жалбата е подадена срещу ”*****” ЕООД и ЕТ ”*****”, ЕИК *****, имащи качеството на администратори на лични данни; жалбата е подадена до компетентен орган и в нормативно установения срок (нарушението е извършено на 02.07.2018 г., за което Г.Б. е узнал на 23.07.2018 г.; данните са предадени на 14.05.2018 г. от д-р И.Д. на д-р Н.М. и двата действащи в качеството си на законни представители), от лице с правен интерес, не са налице отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс.

На основание горното, като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател: Г.Б. и ответни страни: ”*****” ЕООД, ЕИК *****, и ЕТ ”*****”, ЕИК *****, определена е дата за разглеждане на жалбата в открито заседание, изискано е становище по предмета на жалбата от ЕТ ”*****”, ЕИК *****, както и предоставянето на информация от РЗОК – П. относно резултата от извършената проверка по повод подадената от Г.Б. жалба до тях, вкл. регистрационната форма за промяна на общопрактикуващия лекар на Г.Б., подадена от д-р Н.М., ведно с информация относно от реда и начина на подаването ѝ.

В отговор на искане за предоставяне на информация, РЗОК – П. посочват, че на основание постъпил сигнал от Г.Б., РЗОК е извършила проверка на ”*****” ЕООД по месторазположение на практиката – в с. В. и с. О. В резултат на проверката било установено извършено нарушение от ”*****” ЕООД на условията и реда за оказване на извънболнична медицинска помощ, в частта ”избор на общопрактикуващ лекар”, регламентирани в НРД за МД за 2018 г., за което било наложено административно наказание на изпълнителя на ПИМП.

Според НРБ за МД за 2018 г. ежесечно в срок до 17 часа на 3 – тия работен ден на месеца, следващ отчетния, изпълнителите на ПИМП представят в РЗОК – П. списък с новоизбралите ги ЗОЛ в утвърден от НЗОК формат и първите екземпляри от регистрационните форми за първоначален, постоянен и/или временен избор на хартиен носител.

Прилага: писмо с изх. № 35-13-4 от 15.08.2018 г. на Столична здравноосигурителна каса с приложен сигнал с вх. № 94-Б-701 от 25.07.2018 г. до РЗОК –София, заповед № 13/РД-09-1147 от 20.08.2018 г., обяснение с вх. № 13/29-05-934 от 21.08.2018 г., протокол № 487 от 24.08.2018 г., справка избор на общопрактикуващ лекар на ЗОЛ: Г.Б., списък са изпълнителите на ПИМП – Индивидуални практики, регистрационна форма от 05.06.2018 г., писмо до директора на СЗОК – София с изх. № 13/35-22-13 от 24.08.2018 г., писмо до Г.Б. с изх. № 13/94-00-3761 от 24.08.2018 г., заповед за налагане на санкция № 13/РД-09-1226 от 04.09.2018 г., съпроводително писмо с изх. № 13/29.05.990/04.09.2018 г. ведно с известие за доставянето им.

ЕТ ”*****” изразява становище по жалбата, идентично с изразеното от ”*****” ЕООД становище. Допълнително в становището се посочва, че до 14.05.2018 г. д-р Н.М. е работила при него, като след тази дата тя поела неговата лекарска практика като общопрактикуващ лекар, извършвана в с. О. и с. В. и той започнал да работи при нея, че за целите на прехвърляне на лекарската практика били генерирани съответен брой регистрационни форми от медицинския софтуер, за да може всеки пациент при посещение в кабинета да попълни своята и д-р Н.М. да я подаде, както и че била направена проверка, в резултат на която се установило, че няма допуснати грешки по отношение на други пациенти.

Позовава се на установеното от РЗОК по случая като компетентния орган за надзора и контрола на дейността на ОПЛ и счита, че става дума за грешка, което било и основанието за налагане на санкция в минимален размер за нарушението.

Проведено е едно открито заседание на 27.02.2019 г., съобразно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Жалбоподателя и ответната страна ЕТ ”*****” редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представител, за ответната страна ”*****” ЕООД редовно уведомена, се явява адв. В.В. от САК, с пълномощно представено в заседание. Последната поддържа изразеното становище по жалбата, няма искания за събиране на други доказателства. Искане от комисията да остави жалбата без уважение по съображения, че в случая се касае за допуснатата техническа грешка.

Комисията за защита на личните данни след като обсъди становищата на страните в контекста на събраните по преписката доказателства, намира че жалбата е основателна и като такава същата следва да бъде уважена по долу изложените съображения.

Не е спорно между страните, а и от събраните в производството доказателства се установява, че ответните страни обработват лични данни на жалбоподателя. Спора касае допустимостта на това обработване – употребата на негови лични данни от ”*****” ЕООД и тяхното предоставяне от ЕТ ”*****” на ”*****” ЕООД.

Безспорно е, а и от представени: справка за избор на ОПЛ: Г.Б. от РЗОК и електронна разпечатка от направена от Г.Б. проверка на личен лекар, се установява, че: 1. до 18.06.2009 г. личен лекар на жалбоподателя е д-р И.Д. – ЕТ ”*****”, 2. считано от 19.06.2009 г. личен лекар на жалбоподателя е д-р Е.П. - „А. - амбулатория за групов практика за първична медицинска помощ“ ООД, 3. считано от 05.06.2018 г. личен лекар на жалбоподателя е д-р Н.М. - ”*****” ЕООД, 4. считано от

11.09.2018 г. личен лекар на жалбоподателя е д-р Е.П. - „А. - амбулатория за групова практика за първична медицинска помощ“ ООД.

Безспорно е, че изборът по т. 1 е 2 е направен от жалбоподателя, а този по т. 3 – не, и че избора по т. 4 на практика е продиктуван от извършена промяна по т. 3.

Според становища на ответните страни (не се представят доказателства, като въпроса не е и спорен) до 14.05.2018 г. д-р Н.М. е работила при д-р И.Д. – ЕТ ”*****”, като след тази дата д-р И.Д. започнал работа при д-р Н.М. - ”*****” ЕООД, като последната поела лекарската практика на д-р И.Д. – ЕТ ”*****” в с. О. и с. В. За целите на последното ”*****” ЕООД приела организационната структура създадена от д-р И.Д., вкл. компютри, медицински софтуер, пациентска база данни, наброяваща приблизително 2800 пациента. Именно за целите на поемането/прехвърлянето на тази практика, била прехвърлена и пациентската база данни, съдържаща се в програмата на медицинския софтуер, ползван от ЕТ ”*****”.

Видно от приемо – предавателен протокол от дата 14.05.2018 г. е, че в с. В.,

д-р И.Д. в качеството си на законен представител на ЕТ ”*****” е предал своя достъп до медицински софтуер ”RescueSoft - nurse”, заедно със съдържащата се в него пациентска база данни на ”*****” ЕООД, съдържащ информация, вкл. такава за жалбоподателя.

Безспорно е, а и от регистрационна форма за избор на общопрактикуващ лекар се установява, че формата е генерирана от медицински софтуер ”RescueSoft - nurse” на дата 05.06.2018 г. Видно от тази форма е, че в същата е вписано като осигурено лице Г.Б. с посочени данни за три имена, ЕГН, предходен адрес, дата на раждане и мобилен телефонен номер, а като общопрактикуващ лекар - д-р Н.М. - ”*****” ЕООД. Видно от обсъжданата регистрационна форма е, че има положен подпис в графа ”осигурено лице”, и в графа ”лекар” – подпис и печат, като следва да се посочи, че тази форма е предоставена на КЗЛД от РЗОК – П.. Регистрационната форма, приложена от ”*****” ЕООД не съдържа подпис в графа ”осигурено лице”, и в графа ”лекар” – подпис и печат.

Видно от приложен списък на изпълнителите на ПИМП – Индивидуални практики – отчетен период месец юни 2018 г., преизбор на ОПЛ и предоставена информация от РЗОК – П., ведно с резултатите от извършената проверка по повод подадена до СЗОК- София жалба на Г.Б., е, че на дата 02.07.2018 г. д-р Н.М. е подала информация до РЗОК – П., като е отчетла 239 броя регистрационни форми, сред които и тази с данни на Г.Б.

Според твърденията на ответните страни, в случая се касае за грешка, дължаща се най – общо на характеристиките и параметрите на използвания медицински софтуер ”RescueSoft - nurse”. Твърденията са неоснователни, като е достатъчно да се изтъкне само и единствено факта, че характеристиките и параметрите на медицинския софтуер ”RescueSoft - nurse” не предполагат възможност за поставянето на саморъчен подпис в графи ”осигурено лице” и ”лекар”.

Горното се потвърждава и от информацията на РЗОК – П., предоставена на КЗЛД, според която, съобразно НРД за МД за 2018 г. ежесечно в срок до 17 часа на 3 – тия работен ден на месеца, следващ отчетния, изпълнителите на ПИМП представят в РЗОК – П. списък с новоизбралите ги ЗОЛ в утвърден от НЗОК формат и първите екземпляри от регистрационните форми за първоначален, постоянен и/или временен избор на хартиен носител, вкл. предоставената от НЗОК информация.

Видно от информацията на РЗОК – П. с приложени към нея документи е, че Г.Б. е сезирал РЗОК – София във връзка с извършена без негово знание и съгласие промяна на общопрактикуващ лекар, а именно замяна на избрания от него за такъв -

д-р Е.П. - „А. - амбулатория за групова практика за първична медицинска помощ“ ООД с д-р Н.М. - ”*****” ЕООД, считано от 05.06.2018 г. Видно от предоставените материали е, че РЗОК – П. е установила за основателна жалбата, констатирала е извършено нарушение от ”*****” ЕООД на чл.131, ал.1 от НРД за 2018 г. във вр. с чл.4, ал.1, ал.3, изр.1 и чл.6, ал.1 от Наредба за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ, за това, че на дата 02.07.2018 г. е отчетла регистрационна

форма за промяна на ОПЛ за ЗОЛ – Г.Б., която е некоректна, поради факта, че същата не изхожда от него, за което е наложена имуществена санкция в размер на 50.00 лева.

С оглед на така установеното от фактическа страна се налага извод, че ЕТ ”*****” и ”*****” ЕООД по начало са администратори на лични данни, тъй като притежават качествата на лечебни заведения по смисъла на чл.3, ал.1 във вр. с чл.8, ал.1, т.1 от Закона за лечебните заведения и обработват данни в контекста на осъществяваната от тях дейност.

Качеството им на администратори на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД/чл.4, §1, т.7 от ОРЗД спрямо жалбоподателя, произтича от факта, че ответните страни са обработили негови данни при операциите по предоставяне и употреба – предмет на жалбата, т.е. същите са задължени лица по ЗЗЛД/ОРЗД и като такива следва да изпълняват изискванията, които посочените актове предвиждат за администраторите на лични данни, вкл. принципите свързани с обработването на лични данни и условията за законосъобразното обработване на данните.

Предвид предмета на жалбата и с оглед наведените от ответните страни твърдения за допустимостта на обработването на данните се разглеждат като относими, освен разпоредбите на ЗЗЛД и ОРЗД и долу изложените разпоредби от съответните нормативни актове, регламентиращи въпроси от дейността, осъществявана от администраторите, вкл. тези които касаят предмета на жалбата.

Според легалната дефиниция съдържаща се в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД/чл.4, §1 от ОРЗД, лични данни са всяка информация свързана с физическо лице с установена или подлежаща на установяване самоличност и спрямо която информация са приложими общите условия за законосъобразното ѝ обработване – чл.4, ал.1 от ЗЗЛД/чл.6, §1 от ОРЗД. В същото време чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД/чл.9, §1 от ОРЗД посочва, че определена информация по чл.2, ал.2 от ЗЗЛД/чл.4, §1 от ОРЗД съставлява специална категория лични данни и спрямо тази информация се предвиждат други изисквания и условия, вкл. за обработването ѝ - чл.5, ал.1 от ЗЗЛД/чл.9, ал.1 от ОРЗД. Сред информацията, определена като специална категория лични данни е и тази за здравословното състояние на физическото лице, като в чл.5, ал.2 от ЗЗЛД/чл.9, §2 от ОРЗД са предвидени изключенията, при които се допуска обработването на такава информация.

Съгласно чл.27 от Закона за здравето (ЗЗ), здравна информация са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация. Лечебните и здравните заведения, регионалните здравни инспекции, лекарите, лекарите по дентална медицина, фармацевтите и другите медицински специалисти, както и немедицинските специалисти с висше немедицинско образование, работещи в националната система за здравеопазване, събират, обработват, използват и съхраняват здравна информация. Формите и съдържанието, както и условията и редът за обработване, използване и съхраняване на медицинската документация и за обмен на медико-статистическа информация се определят с наредби на министъра на здравеопазването, съгласувани с Националния статистически институт.

Предвид посочените разпоредби, се налага извод, че информацията, която е предоставена от ЕТ ”*****” и ”*****” ЕООД за нуждите на ”прехвърлянето на лекарката практика” попада в приложното поле на специалната категория лични данни, тъй като се касае за данни за здравословното състояние на Г.Б. (с които ЕТ ”*****” разполага с оглед на това, че до 2009 г. д-р И.Д. от ЕТ ”*****” е личен лекар на жалбоподателя), поради което и за допустимостта на обработването на информацията, чрез предоставянето ѝ, се разглеждат предвидените за това условия чл.5, ал.2 от ЗЗЛД/чл.9, §2 от ОРЗД.

Чл.28 от ЗЗ указва случаите, при които здравна информация може да бъде предоставяна на трети лица, а именно: 1. лечението на лицето продължава в друго лечебно заведение; 2. съществува заплаха за здравето или живота на други лица, след уведомяване на съответното лице; 3. е необходима при идентификация на човешки труп или за установяване на причините за смъртта; 4. е необходима за нуждите на държавния здравен контрол за предотвратяване на епидемии и разпространение на заразни заболявания; 5. е необходима за нуждите на медицинската експертиза и общественото

осигуряване; 6. е необходима за нуждите на медицинската статистика или за медицински научни изследвания, след като данните, идентифициращи пациента, са заличени; 7. е необходима за нуждите на Министерството на здравеопазването, Националния център по здравна информация, НЗОК, регионалните здравни инспекции и Националния статистически институт; 8. е необходима за нуждите на застраховател, лицензиран по раздел I от приложение № 1 или т. 2 или по т. 1 и 2 от раздел II, буква „А“ на приложение № 1 към Кодекса за застраховането.

Според чл.28б от ЗЗ, пациентът има право да получи от лечебното заведение здравната информация, отнасяща се до неговото здравословно състояние, включително копия от медицинските си документи. Същия има право да упълномощи писмено друго лице да се запознае с медицинските му документи, както и да направи копия от тях. При смърт на пациента неговите наследници и роднини по права и по сребрена линия до четвърта степен включително имат право да се запознаят със здравната информация за починалия, както и да направят копия от медицинските му документи.

Разпоредбата на чл.28в от ЗЗ задължава медицинските специалисти и служители в лечебните заведения да не разгласяват информация за пациента, която е получена при изпълнение на служебните им задължения.

От горните разпоредби на ЗЗ се установява, че разглеждания случай – операцията по предоставяне на данни, не попада в изключенията, при което закона допуска здравна информация да бъде предоставяна на трето лице, каквото се явява ”*****” ЕООД.

С оглед на това, че според ответните страни, предаването на здравната информация е продиктувано и от необходимостта за смяна на ОПЛ от страна на пациентите, обслужвани от ЕТ ”*****”, по – конкретно пациентите, чийто ОПЛ е бил д-р И.Д. с оглед заявено от тях желание да изберат за ОПЛ д-р Н.М., се взема предвид и изложеното по – долу, което от своя страна се разглежда и като относимо към операцията по обработване на лични данни на жалбоподателя чрез тяхното използване от страна на ”*****” ЕООД с цел смяна на ОПЛ. За последната операция се отчита и факта, че данните които са използвани за тази цел не попадат в приложното поле на специалната категория лични данни по чл.5, ал.1, т.3, предл.1 от ЗЗЛД/чл.9, §1 от ОРЗД, поради което при тази операция се изследват условията по чл.4, ал.1 от ЗЗЛД/чл.6, §1 от ОРЗД за законосъобразното обработване на данните.

Според чл.4 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), задължителното здравно осигуряване гарантира свободен достъп на осигурените лица до медицинска помощ чрез определен по вид, обхват и обем пакет от здравни дейности, както и свободен избор на изпълнител, сключил договор с районна здравноосигурителна каса. Правото на избор е валидно за цялата територия на страната и не може да бъде ограничавано по географски и/или административни основания. Условията и редът за упражняване правото на достъп и свободен избор на осигурените лица до медицинска помощ се уреждат в наредбата по чл.81, ал.3 от Закона за здравето и в националните рамкови договори. Според чл.35 от ЗЗО, задължително осигурените имат право да получават медицинска помощ в обхвата на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК; 2. да избират лекар от лечебно заведение за първична медицинска помощ, сключило договор с РЗОК; 3. на спешна помощ там, където попаднат; 4. да получават информация от РЗОК за договорите, сключени от нея с изпълнителите на медицинска помощ; да участват в управлението на НЗОК чрез свои представители; 6. да подават жалби пред директора на съответната РЗОК при нарушения на закона и на договорите; 7. да получат документ, необходим за упражняване на здравноосигурителните им права в съответствие с правилата за координация на системите за социална сигурност; 8. на трансгранично здравно обслужване по реда на глава втора, раздел XII от закона.

Според съдържащите се в Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ разпоредби и по – конкретно раздел втори, здравноосигурените лица имат право свободно да избират лекар в лечебно заведение за първична медицинска извънболнична помощ на територията на цялата страна, сключило договор с НЗОК. Изборът е личен (чл.4). Според чл.6 здравноосигуреното лице

упражнява правото си на избор на лекар, като попълва регистрационната форма за осъществяване правото му на избор и я представя на съответното лечебно заведение. Всяка календарна година в периода от 1 до 30 юни и от 1 до 31 декември здравноосигуреното лице може да избере друг лекар по този ред. Според чл.8 при констатирана от НЗОК трайна невъзможност на избрания лекар да оказва първична извънболнична помощ здравноосигуреното лице има право на нов избор, такъв има и при промяна на настоящия адрес, а при временно пребиваване в друго населено място – право да получи първична извънболнична помощ от друг лекар, като представи форма за временен избор с валидност не по-малко от един и не повече от 5 месеца по регламентирания по – горе начин.

В чл.19 от наредбата е посочено, че в случаите, когато здравноосигуреното лице направи нов избор на лекар, новоизбраното лечебно заведение за първична извънболнична помощ изисква извлечение от необходимата медицинска документация и уведомява РЗОК за новата регистрация.

Според Раздел III ”Условия и ред за оказване на извънболнична медицинска помощ. Избор на общопрактикуващ лекар, условия и ред за оказване на ПИМП” първоначален избор на ОПЛ може да се осъществи по всяко време с регистрационна форма за избор - чл.126. Този избор може да бъде променен от 1 до 30.VI.2018 г. и от 1 до 31.XII.2018 г., с изключение на случаите на прекратяване на договор с изпълнител на ПИМП – тогава промяната се заявява и извън този срок. За целта ЗОЛ, желаещо да направи постоянен избор, представя на новоизбрания ОПЛ: 1. здравноосигурителна книжка, в която новоизбраният ОПЛ вписва трите си имена и датата на избора; 2. третия екземпляр от регистрационната форма за избор на ОПЛ, в случай че няма здравноосигурителна книжка; 3. попълнена регистрационна форма за постоянен избор – чл.127. Според чл.128 в случаите на първоначален, постоянен или временен избор на ОПЛ ЗОЛ могат да осъществят правото си на избор, като закупят регистрационни форми или попълнят разпечатани образци от официалната интернет страница на НЗОК, вкл. да попълни и изпрати на избрания от него ОПЛ регистрационна форма за първоначален, постоянен или временен избор по електронен път, безплатно, при условията и по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис (ЗЕДЕП) чрез електронна услуга, предоставяна от НЗОК. Съгласно чл.130 в случаите, когато ЗОЛ направи нов избор на ОПЛ, ЗОЛ предоставя на новоизбрания ОПЛ извлечение от медицинската документация (в т. ч. и за проведените имунизации). Извлечение с копия от необходимата медицинска документация се предоставя на ЗОЛ при поискване от него от предишния ОПЛ. На основание чл.131 ежесечно в срока и по реда на чл.207 от НРД изпълнителите на ПИМП представят в съответната РЗОК списък с новоизбралите ги ЗОЛ в утвърден от НЗОК формат и първите екземпляри от регистрационните форми за първоначален, постоянен и/или временен избор на хартиен носител. Районната здравноосигурителна каса обработва подадената информация от всички изпълнители, като за всеки от тях отчита: 1. имената и броя на лицата, отпаднали от регистъра му поради промяна в избора или друго обстоятелство; 2. броя и имената на новорегистрираните лица; 3. окончателния брой на лицата от регистъра след отчитане на броя на лицата по т. 1 и 2. В срок до 5 работни дни след изтичане на срока по ал. 1 РЗОК предоставя по електронен път на регистрираните ОПЛ в електронния портал на НЗОК актуална пациентска листа към последно число на отчетния месец чрез портала на НЗОК.

На основание горното следва да се приеме, че за целите на смяната на ОПЛ и самата смяна не се налага предаване на здравна информация за здравноосигурените лица от един на друг ОПЛ.

За целите на смяната на ОПЛ и самата смяна на ОПЛ, съставляваща личен избор, който се упражнява от здравноосигурените лица, по предвиден в нормативните актове ред и начин, също не се налага и не се предвижда възможност даден ОПЛ да заяви промяна на ОПЛ без съгласието на ЗОЛ, т.е. за използването на данни от ОПЛ, в случая за жалбоподателя от ”*****” за жалбоподателя.

Както по – горе бе посочено, изключенията, при които се допуска обработка на информация, която попада в приложното поле на чл.5, ал.1 от ЗЗЛД/чл.9, §1 от ОРЗД са регламентирани в чл.5, ал.2 от ЗЗЛД/чл.9, §2 от ОРЗД. Следва да се посочи, че идентични с предвидените в ЗЗЛД изключения са предвидени и в ОРЗД, като последния разширява обхвата им, но по същество изключенията остават непроменени в своите основни характеристики.

Пред видн установените факти по отношение на операцията по предоставяне на лични данни, се разглеждат по – специално чл.5, ал.2, т.2 – наличие на съгласие на субекта на данни и т.6 от ЗЗЛД – за целите на медицинската диагностика, предоставянето или управлението на здравни услуги от ЗЗЛД /чл.9, §2, б.”а”, б.”з” от ОРЗД, тъй като останалите изключения на практика са неприложими, още повече че не се установяват данни по преписката за наличието на такива, а и не са наведени твърдения в тази насока от администратора ”*****”, поради което същите не следва да се обсъждат.

Безспорно е установено, че жалбоподателя не е дал съгласие за предоставяне на негови данни от ”*****” на ”*****”, нещо повече предоставянето на данните е извършено без негово знание.

Безспорно е установено, че предоставянето на данните от ”*****” на ”*****” не е свързано и не се налага за целите на медицинската диагностика, осигуряване на здравни грижи или лечение или за целите на управлението на услугите и системите за здравеопазване, тъй като разпоредбите от специалното законодателство, коментирани по – горе не предвиждат необходимост и задължение за обработване на тази информация по този ред и начин, по който същата е обработена от ”*****”.

В този смисъл жалбата се явява основателна по отношение на ”*****”, тъй като не се установи наличие на което и да било от посочените в чл.5, ал.2 от ЗЗЛД/чл.9, §2 от ОРЗД изключения, допускащи обработването на специална категория лични данни, с което администратора е извършил нарушение на чл.2, ал.2, т.1 във вр. с чл.5, ал.2 във вр. ал.1, т.3, предл.1 от ЗЗЛД/ чл.5, §1, б.”а” във вр. с чл.9, §2 във вр. с §1 от ОРЗД– принцип на законосъобразността, за това че на дата 14.05.2018 г. е предал неговия достъп до медицинския софтуер ”RescueSoft - nurse” на ”*****” ЕООД, ЕИК *****, заедно със съдържащата се в него пациентска база данни, вкл. здравна информация за жалбоподателя без правно основание за това.

По отношение на операцията по обработване на лични данни от ”*****”, чрез тяхната употреба се разглеждат общите условия за законосъобразното обработване на лични данни, регламентирани в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД/чл.6 от ОРЗД. И тук следва да се посочи, че идентични с предвидените в ЗЗЛД условия са предвидени и в ОРЗД.

Пред вид установените факти при тази операция по обработване се разглеждат по – специално чл.4, ал.1, т.1 – наличие на нормативно установено задължение и т.2 – наличие на съгласие от субекта на данните от ЗЗЛД/чл. 6, §1, б.”а” и б.”в” от ОРЗД, тъй като останалите условия на практика са неприложими, още повече че не се установяват данни по преписката за наличието на такива, а и не са наведени твърдения в тази насока, поради което същите не следва да се обсъждат.

Безспорно се установи, че при тази операция по обработване на личните данни на жалбоподателя не е налице изразено съгласие от последния. И тук използването на неговите данни е станало без негово знание. Разпоредбите от специалните нормативни актове не предвиждат задължение или възможност за обработване на данни с цел промяна на ОПЛ без съгласие на ЗОЛ.

В този смисъл жалбата се явява основателна и по отношение на ”*****”, тъй като не се установи наличие на което и да било от посочените в чл.5, ал.2 от ЗЗЛД/чл.9, §2 от ОРЗД условия за законосъобразно обработването на личните данни, с което администратора - ”*****” е извършил нарушение на чл.2, ал.2, т.1 във вр. с чл.4, ал.1 от ЗЗЛД/ чл.5, §1, б.”а” във вр. с чл.6, §1 от ОРЗД, за това че е използвал лични данни на Г.Б. с цел промяна на ОПЛ, чрез подаване на регистрационна форма за избор на общопрактикуващ лекар от 05.06.2018 г. на дата 02.07.2018 г. до РЗОК – П., без правно основание за това.

На основание горното и вземайки предвид факта, че считано от 25.05.2018 г. се прилага Общия регламент относно защитата на данните (чл. 94) и съобразно предвидените в чл. 58, § 2 от регламента корективни правомощия, КЗЛД счита, че спрямо всеки един от администраторите на лични данни следва да се приложи като най – подходяща мярка, предвидената в б.”и” - налагане на административно наказание – санкция, всяка в размер на 1000.00 лева, за извършеното от съответния администратор нарушение.

Мотивите за определяне на административно наказание - имуществената санкция като най – подходяща мярка спрямо всеки един от администраторите и нейния размер като справедлив такъв се свеждат до следното, което се отнася и до двамата администратора: предвидените в чл.58, §2 от ОРЗД мерки са приложими в случаи, при които се касае за неизпълнение на задължение от страна на администратор, довело до нарушение, при което с предприемане на последващи действия от негова страна би било възможно нарушението да се отстрани. В разглежданите в настоящото производство случаи корективните мерки по букви ”а“ – ”з“ и буква ”й“ на член 58, параграф 2 от регламента не са неприложими доколкото нарушението е вече извършено, поради което същите не биха могли да постигнат преследваната цел, а именно да са ефективни, пропорционални и възпиращи. Единствено имуществената санкция, като корективна мярка по член 58, параграф 2, буква ”и“ от регламента, се явява най - целесъобразна и ефективна като мярка за справяне със съответното нарушение. В този смисъл следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред.

По отношение на администратора на лични данни - ЕТ ”*****” допълнително следва да се посочи, че нарушението касае информация, попадаща в приложното поле на специалната категория лични данни, като освен данни за жалбоподателя, по информация и на двете ответните страни, такава е предоставена за около 2800 души за целите на ”прехвърлянето”; нарушението е извършено на 14.05.2018 г., няма данни за настъпили вреди от страна на жалбоподателя; данните са предадени без правно основание, а не в контекста на съществуващо основание и допуснато отклонение от предписаното; няма данни за предприемане на последващи действия във връзка с така извършеното нарушение – според данните по преписката и към настоящия момент ”*****” ЕООД има достъп до предадените й данни; не са представени технически и организационни мерки за защита на данни или други документи и правила за тяхната обработка; няма данни за извършени предходни нарушения; не е оказано съдействие на административния орган с цел отстраняване на нарушението и смекчаване на евентуални неблагоприятни последици от него; за нарушението КЗЛД е сезирана с жалба; няма данни за предаването на данните ЕТ ”*****” да е уведомил жалбоподателя; няма данни по б. ”й” на чл. 58, § 2 от ОРЗД за одобрени кодекси на поведение или механизми за сертифициране.

По отношение на администратора на лични данни - ”*****” ЕООД допълнително следва да се посочи, че: нарушението не касае специална категория лични данни на жалбоподателя; нарушението е извършено на 07.02.2018 г. когато е заявена промяна на ОПЛ; считано от 05.06.2018 г. до дата 10.09.2018 г. същата се води ОПЛ; на административния орган от този администратор е представена форма различна от представената в РЗОК – П., като от предоставена от касата форма се установява, че последната носи подпис в графа осигурено лице, за разлика от представената от администратора, т.е. налице е съзнателно използване на неистински документ за целите на производството; няма данни за настъпили вреди от страна на жалбоподателя; данните са използвани без правно основание, а не в контекста на съществуващо основание и допуснато отклонение от предписаното; няма данни за предприети действия за отстраняване на нарушението след узнаването му, вкл. не са представени доказателства за това; направена е нова смяната на ОПЛ от страна на жалбоподателя, продиктувана от нарушението, съобразно неговия избор и съгласно указанията на РЗОК – П.; не са представени технически и организационни мерки за защита на данни или други документи и правила за тяхната обработка; няма данни за извършени предходни нарушения; не е оказано съдействие на административния орган с цел отстраняване на нарушението и смекчаване на евентуални неблагоприятни последици от него; за нарушението КЗЛД е сезирана с жалба; няма данни за използването на данните администратора да е уведомил жалбоподателя; няма данни по б. ”й” на чл. 58, § 2 от ОРЗД за одобрени кодекси на поведение или механизми за сертифициране; към настоящия момент администратора обработва данни (съхранява) и то такива, попадащи в специалната категория лични данни, вкл. на жалбоподателя и на около 2800 души без правно основание, предвид факта, че ”поемането на лекарската практика” не налага предаване на пациентската база данни от един на друг ОПЛ, т.е. данни до датата на евентуално настъпила промяна се обработват без основание.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обява за основателна жалба рег. № ППН-01-622 от 27.07.2018 г. на Г.Б. по отношение на ЕТ "***", ЕИК **** за извършено нарушение по чл.2, ал.2, т.1 вр. с чл.5, ал.2 вр. ал.1, т.3, предл. 1 от ЗЗЛД/ чл.5, §1, б."а" вр. с чл.9, §2 вр. §1 от ОРЗД – принцип на законосъобразността и по отношение на "*****" ЕООД, ЕИК ***** за извършено нарушение по чл.2, ал.2, т.1 вр. с чл.4, ал.1 от ЗЗЛД/ чл.5, §1, б."а" вр. с чл.6, §1 от ОРЗД – принцип на законосъобразността.**

2. Във връзка с т. 1 и на основание чл.58, §2, б."и" вр. чл.83, §5, б."а" от ОРЗД налага на всеки един от администраторите на лични данни административно наказание – имуществена санкция в размер от по 1 000.00 (хиляда лева).

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14 - дневен срок от получаването му.

След влизане в сила на настоящето решение, сумите по наложените наказания да бъдат преведени по банков път: Банка БНБ - ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-358/2018

София, 16.04.2019 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията"/„КЗЛД“) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 30.01.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-358/28.05.2018 г., подадена от С.Д. срещу „****“ ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят информира, че от година получава спам SMS-и от С.БГ. (****, който сайт се администрира от „****“ ЕООД). Г-н С.Д. безброй пъти им писал да махнат номера му от листите му, но SMS-ите продължили.

Декларира, че не е давал съгласие личните му данни да бъдат обработвани за посочената цел. Счита, че присъствието на личните му данни в тези списъци представлява нарушение на правата му.

Към жалбата е приложена разпечатка на SMS-ите и разговор във facebook.

В допълнение към жалбата г-н С.Д. отбелязва, че е бил клиент на магазина и има регистрация в сайта. Прилага екранна разпечатка на SMS-а, който е получил след 25.05.2018 г., без да е дал съгласието си да го получи.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производство е уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения.

От „***” ЕООД изразяват становище за неоснователност на жалбата.

От дружеството заявяват, че към момента в телефонната им централа не е администриран опит за осъществяване на контакт от посочения в жалбата адрес. Посочват, че е получен отказ от жалбоподателя за получаване на електронни съобщения през facebook страницата на дружеството – ****. Въпреки че това не е предвиденият способ за оттегляне на съгласие съгласно Задължителната информация за защита на личните данни на дружеството, искането е обработено и номерът е включен в регистъра на лицата, оттеглили съгласието си да получават електронни съобщения. От датата на обработване на искането – 25.05.2018 г., до настоящия момент не са изпращани съобщения до жалбоподателя.

Съгласно политиката за защита на лични данни на администратора, дружеството обработва лични данни за целите на директния маркетинг единствено при изрично дадено съгласие от потребителите на сайта и своите клиенти, което може да бъде дадено при първоначална регистрация, извършване на поръчка или отделно със заявление за получаване на бюлетин или електронни съобщения.

Управителят посочва за изчерпателност, че на 26.06.2018 г. жалбоподателят се е логнал за първи път от влизане в сила на промените в политиката за защита на личните данни в системата на дружеството и му е визуализирана Задължителната информация за защита на данните. На 20.07.2018 г. жалбоподателят е оттеглил съгласието си с общите условия и профилът му е архивиран.

От „***” ЕООД информират, че личните данни на г-н С.Д. са предоставени от него при създаване на неговия профил в уебсайта на дружеството и се обработват въз основа на даденото от него съгласие, включително съгласие с Общите условия. В чл. 23, ал. 4 от Общите условия е дадено съгласие за изпращане на съобщения по всяко време.

В изпълнение на задължението за уведомяване на субектите на данни за правата им и по-конкретно правото да оттеглят съгласието си за обработването на данни за целите на директния маркетинг, във всяко изпращано съобщение се съдържа текст с възможностите за отказ – чрез SMS, електронна поща или телефонен разговор.

При справка в регистрите на дружеството се установило, че е заявен отказ на 24.05.2018 г. Отправеното искане е обработено в първия работен ден – на 25.05.2018 г. и след тази дата не са изпращани съобщения. Оспорват твърдението, че на 28.05.2018 г. е изпратено съобщение до г-н С.Д.

В отговор на становището на „***” ЕООД, жалбоподателят посочва, че от представените скрийншоти се вижда ясно дата и час, а именно 28 май 14:11. Заявява, че не се е отказал само по facebook, а лично е звънял няколко пъти по телефон да се откаже от спам смс. Към отговора, който е изпратен едновременно до КЗЛД и „***” ЕООД, отново е представена екранна разпечатка на получените съобщения.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен

да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 16.01.2019 г. закрито заседание на Комисията жалбата е обявена за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – С.Д. и ответна страна – „***” ЕООД, в качеството на администратор на лични данни. Страните са уведомени за насроченото за 30.01.2019 г. открито заседание за разглеждане на спора по същество.

На проведеното заседание за разглеждане на жалбата по същество жалбоподателят не се явява, не се представлява.

За ответната страна се явява пълномощник на дружеството. Пълномощникът представи действалите към 05.01.2010 г. Общи условия. Оспори, че на 28 май не е изпратено съобщение до жалбоподателя. Отбелязва, че искането е постъпило на 24 май, който е почивен ден, а заличаване е обработено на следващия работен ден и в рамките на приетите в бранша 24-48 часа. Заявява, че към момента съгласието за директен маркетинг е чрез чекбокс, а не чрез приемане на общите условия.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като прие жалбата за основателна, въз основа на следните изводи:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Страните не спорят, че С.Д. е направил регистрация в интернет сайта на дружеството – ****. При регистрирането на акаунта си жалбоподателят е предоставил две имена, телефонен номер и електронна поща. Посочената информация представлява лични данни за лицето, тъй като чрез нея лицето може да бъде идентифицирано.

В хода на производството се установи, че при регистрация на потребител в сайта на дружеството има няколко чекбокса, при отмятането на които се дава съгласие с посоченото изявление – един от чекбоксите е за обработка на лични данни за целите на директен маркетинг и задължителна информация относно защитата на личните данни, втори – за съгласие с Общите условия за доставка и трети – за създаване на профил и приемане на поръчката. При разглеждане на този механизъм Комисията намира, че е налице противоречие на Общите условия на дружеството с Регламент 2016/679. От една страна администраторът е предоставил чекбокс за обработване на лични данни за целите на директен маркетинг, който може да не бъде отбелязан от регистриращия се, но от друга страна потребителят следва да се съгласи с Общите условия, за да може да се регистрира и да прави поръчки, но в чл. 23, ал. 4 от тези Общи условия е посочено съгласие за обработване за тези цели. По този начин се постига заобикаляне на изискването на чл. 7, параграф 2 от Регламент 2016/679 и съображение 32 към него, които предвиждат съгласието да се дава чрез ясно утвърдителен знак, с който се изразява свободно дадено, конкретно, информирано и недвусмислено съгласие. В този смисъл „***” ЕООД следва да предприеме действия за отстраняване на нарушението в Общите си условия.

Конкретният предмет на жалбата е оттегляне на съгласие за обработване на лични данни за целите на директен маркетинг, който представлява предлагане на стоки и услуги на физически лица по пощата, по телефон или по друг директен начин, както и допитване с цел проучване относно предлаганите стоки и услуги.

В чл. 7 от Регламент 2016/679 са предвидени условията за даване на съгласие, когато обработването на лични данни се основава на него. В параграф 3 на същия член е предвидено, че субектът на данни има правото да оттегли съгласието си по всяко време. Оттеглянето на съгласието не засяга законосъобразността на обработването, основано на дадено съгласие преди неговото оттегляне. Оттеглянето на съгласие следва да е също толкова лесно, колкото и даването му.

В конкретния случай е направено оттегляне на съгласие за обработване на данните за целите на директен маркетинг на 24.05.2018 г. Администраторът твърди, че оттеглянето е обработено на 25.05.2018 г., в подкрепа на което е представено извлечение, че телефонният номер е включен в Blacklist (регистър на лицата, отказали получаване на съобщения) на 25.05.2018 г. в 09:32 ч. Към отговора на становището на „***“ ЕООД жалбоподателят представи екранна разпечатка на получено на 28.05 в 14:11 ч. съобщение. В този смисъл твърдението на представителя на „***“ ЕООД, че обработването на заявлението може да отнеме 24-48 ч. от получаването му и в рамките на този срок е възможно да бъде изпратено ново съобщение е в противоречие с представеното извлечение от Blacklist, което сочи като дата на обработване на заявлението – 25.05.2018 г., 09:32 ч. Същевременно, на жалбоподателя е изпратено текстово съобщение на 28.05.

В становището си администраторът посочва, че от направената справка в регистрите на дружеството за изпращане на смс-и и логовете за изпратени съобщения се установило, че не са изпращани електронни съобщения, след като е извършен отказ от страна на г-н С.Д. Предвид факта, че извлечение от регистъра за изпратените съобщения за 28.05.2018 г. не е приложен, следва да се кредитират представените от жалбоподателя доказателства, че действително е получил електронното съобщение.

Предвид изложеното, Комисията приема, че правото на субекта на данни да оттегли съгласието си за обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг не е действително уважено от администратора на лични данни, с оглед на което правата на жалбоподателя са нарушени.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да упражни. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки конкретен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне дължимото поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. При прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента се взема предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“.

Като смекчаващи отговорността обстоятелства Комисията намира, че са засегнати правата на едно лице и не са възникнали значителни неблагоприятните последиците за субекта на данни. Нарушението е първо за администратора.

С оглед изложените мотиви, като най-целесъобразна корективна мярка Комисията намира тази по чл. 58, пар. 2, буква „г“ от Регламента – разпореждане до администратора да съобразява операциите по обработване с разпоредбите регламента.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 58, параграф. 2, букви „г“ от Регламент 2016/679,

РЕШИ:

1. Обявява за основателна жалба рег. № ППН-01-358/28.05.2018 г., подадена от С.Д. срещу „*“ ЕООД за нарушаване на чл. 7, параграф 2 във връзка със съображение 32 и параграф 3 от Регламент 2016/679;**

2. На основание чл. 58, параграф 2, буква „г” от Регламент 2016/679 разпорежда на администратора „*” ЕООД:**

А) Да съобразява операциите по обработване с разпоредбите регламента – да преустановява обработването на лични данни за целите на директния маркетинг след оттегляне на съгласието от субекта на данни;

Б) Да приведе Общите си условия в съответствие с изискванията на Регламент 2016/679 в срок от един месец от влизане в сила на настоящото решение, за изпълнението на което да представи доказателства в КЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-602/2018

София, 16.04.2019 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 27.02.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда по основателност жалба с рег. № ППН-01-602/19.07.2018 г., подадена от М.П. срещу адвокат **** и Община К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката информира, че на 25.06.2018 г. е разпитана като свидетел по гражданско дело в Районен съд С. На следващото открито заседание адвокатът на ищцата – адвокат ****, представил писмена информация за семейното ѝ положение, деца и роднински връзки с ищцата.

Г-жа М.П. заявява, че не е изразявала съгласието си за представяне на такива данни, адвокатът не е искал съдебно удостоверение или друго разрешение от съда за тях, а и тази информация не се отнася до предмета на съдебния спор. Счита, че не е налице нито едно от основанията за обработване на личните данни, които да оправдаят действията на процесуалния защитник на ищцата и на служителите на Община К., които са издали документите.

Жалбоподателката счита, че са нарушени правата ѝ, както по ЗЗЛД, така и личното и пространство и това на нейните деца чрез неоторизирания достъп, разгласяване и боравене с тях от страна на служител на общината и адвокат.

Към жалбата са приложени удостоверения за родствени връзки, за наследници, актове за смърт и становище от Община К.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производство са уведомени лицата, срещу които е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения.

В Комисията е постъпило становище от Община К.

Кметът на общината отбелязва, че твърденията в жалбата не отговарят на действителността. Описаните и приложени към жалбата документи са издадени въз основа на два броя съдебни удостоверения с изх. № **** по гр.д. № ****. по описа на Районен съд – С.

Условията, при които е допустимо предоставянето на лични данни от администратора на трети лица са регламентирани в чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД. Съгласно т. 1 на посочената разпоредба обработването е допустимо, ако е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение. Законът за гражданската регистрация (ЗГР) е специален закон, който установява задължение на Общината като администратор да предостави данни по гражданска регистрация на трето лице – Районен съд С. В чл. 106, ал. 1, т. 1 ЗГР са изброени лицата, на които следва да се предоставят визираните данни.

Текстът на чл. 106 ЗГР предполага Общината да прецени съществуването на законоустановени правомощия на съответния орган, изискващ данни от гражданската регистрация, наличието на законов текст или акт на съдебната власт, задължаващ администратора да предостави данните.

Предвид изложеното, кметът счита, че не допуснато нарушение при обработването на личните данни на жалбоподателката.

Към жалбата са приложени два броя съдебни удостоверения.

Адвокат **** посочва, че е упълномощен процесуален представител по гр.д. № ***** по описа на Районен съд С. Във връзка с делото, доверителката му е подала молба до съда за издаване на 2 броя съдебни удостоверения до отдел ГРАО при Община К.

В случая е спазена процедурата по чл. 147 и чл. 148 ГПК за събиране на доказателства по нововъзникнали факти и обстоятелства по делото. След като съдът е преценил, че събирането на тези доказателства са относими, допустими и необходими, е издал въпросните съдебни удостоверения, с които да се съберат нужните доказателства.

Предвид горното, адвокат **** счита, че с действията си не е нарушил Регламент 2016/679.

Към становището е приложено: молба за издаване на съдебни удостоверения, 2 броя съдебни удостоверения, протокол от открито съдебно заседание.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратори на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 23.01.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – М.П. и ответна страна – адвокат **** и Община К., в качеството им на администратори на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 27.02.2019 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

На проведеното заседание за разглеждане на жалбата по същество страните не се явяват и не се представляват.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна, въз основа на следните изводи:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Съгласно легалното определение на чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 „лични данни” означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. В приложените към жалбата документи, издадени от Отдел ГРАО на Община К., се съдържат три имена, единен граждански номер, семейно положение и родствени връзки на жалбоподателката и трети лица, които данни представляват лични данни, тъй като чрез тях лицето може да бъде безспорно индивидуализирано.

Условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица, са определени в чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679. Обработването следва да се извършва при наличието на поне едно от алтернативно посочените условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните доказателства е видно, че по гр.д. № ***** по описа на Районен съд С. са издадени две съдебни удостоверения с изх. № *****, по силата на които ищецът по делото да се снабди от Община К., Отдел ГРАО с доказателства за семейното положение на М.П., както и за наличие на родствена връзка между М.П. и Р.В. В изпълнение на издаденото съдебно удостоверение Община К. е издала съответните документи.

Чл. 186 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) предвижда, че за доказване в исковото производство официалните документи и удостоверения се представят от страните. Съдът може да ги изиска от съответното учреждение или да снабди страната със съдебно удостоверение, въз основа на което тя да се снабди с тях. Учреждението е длъжно да издаде исканите документи или да обясни причините за неиздаването им. В този смисъл, за администратора на лични данни Община К. е възникнало законово задължение да изпълни разпореденото със съдебното удостоверение, което е основание за обработване на личните данни по чл. 6, параграф 1, буква „в” от Регламент 2016/679.

Що се отнася до обработването на лични данни от страна на адвокат *****, съгласно чл. 2, ал. 2 от Закона за адвокатурата (ЗАДв.) – при упражняване на адвокатската професия адвокатът се ръководи от законните интереси на клиента, които е длъжен да защитава по най-добрия начин със законни средства. В чл. 40, ал. 2 ЗАДв. отново е предвидено задължението за адвоката да се ръководи от върховенството на закона и да защитава правата и законните интереси на клиента си по най-добрия начин. Видно от събраните доказателства, адв. ***** е изискал справка от ГРАО за защита интересите на своята доверителка по гражданското дело № ***** по описа на Районен съд – С., като е използвал предвидения за това ред – чрез съдебно удостоверение, издадено по реда а чл. 186 ГПК. С оглед изложеното, адвокатът като администратор на лични данни също е обработил личните данни за изпълнени на законово задължение, което се прилага спрямо него.

Твърдението на г-жа М.П., че предоставената информация не се отнася до предмета на съдебния спор, е въпрос, който е свързан с доказването в процеса и се решава от съда при допускане на искането за издаване на съдебно удостоверение. Преценката на съда не подлежи на надзор от КЗЛД,

тъй като съгласно чл. 55, параграф 3 от Регламент 2016/679 надзорните органи не са компетентни да осъществяват надзор на дейностите по обработване, извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя жалба рег. № ППН-01-602/19.07.2018 г., подадена от М.П. срещу Община К. и адвокат **, без уважение като неоснователна.**

На основание чл. 133, ал. 2 АПК решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-611/2018

София, 16.04.2019 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 20.03.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679, разгледа по основателност жалба рег. № ППН-01-611/24.07.2018 г., подадена от Т.М. срещу „О.” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

На 18.07.2018 г. жалбоподателя е уведомен, че личните му данни са обработени без неговото знание, съгласие и без да е налице и друго основание нито по действащия ЗЗЛД, нито по Общия регламент относно защитата на данните ЕС 2016/679.

Касае се за статия в електронното издание (електронната страница) на регионалния вестник „О.”, разпространяващ се и в хартиен вариант на територията на Област С. във всяка една от 10-те общини. Статията съдържа името му и снимки от личния му профил в социалната система Фейсбук, на които фигурира заедно с най-малкото си дете.

Г-н Т.М. счита, че снимките безспорно служат за неговото идентифициране и това на сина му, независимо дали са посочени неговите имена или не, по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД. Събирането, записването, разпространението и комбинирането на снимката с определена информация – в случая в посочената статия в електронния сайт на вестника, с определени твърдения и внушения, че е ръководител на някаква едва ли не престъпна дейност, представляват форми на обработване на данните, съгласно т. 1 от § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, както и съгласно чл. 4, т. 2 от Общия регламент.

Дори да се приеме, че с приемането на Общите условия за използване на услугите на социалната мрежа Фейсбук жалбоподателят е дал съгласието си за обработването на личните му данни, публикувани в нея, не е налице основание за предоставянето им и последващата обработка (чрез публикуването на поддържащия електронен сайт) от страна на „О.“ ЕООД. Нарушени са някои от основните принципи на защитата при обработване на лични данни, а именно – недобросъвестност при обработването на личните данни по см. на чл. 5, т. 1 от Общия регламент, избор на неподходящи лични данни с оглед на целите на обработката им (с публикуването на снимки на сина му), незаконосъобразност при обработката им по смисъла на чл. 6 от Общия регламент, незаконосъобразност при обработването на специални категории лични данни по смисъла на чл. 9 от Общия регламент (изразяващи се в обработване чрез публикуване в сайта на данни, представляващи биометрични данни и такива на сина му, които е възможно да го идентифицират пред аудитория, пред която не е давал своето съгласие лични или като законен представител на малолетното си дете), и други.

Статията е споделена в профила на главния редактор на вестника, както и в някои от най-посетените социални групи в региона. Извършената обработка на личните данни от медията и от нейния редактор по описания по-горе начин, не служи за задоволяване на обществен интерес, а тиражира информация, която внушава неверни, неправилни и необосновани изводи единствено с цел лично дискредитиране и компрометиране.

По този начин, обработвайки личните му данни в нарушение на закона, администраторът на лични данни е станал причина за допълнителното им разпространение в множество електронни медии, профили и групи с хиляди читатели.

С оглед изложеното, г-н Т.М. счита, че изложеното обработване на негови лични данни и тези на сина му представлява нарушение на правата, предоставени му от ЗЗЛД и Общия регламент.

Към жалбата е приложено нотариално заверено извлечение от посочената статия.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производство е уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В Комисията е постъпил отговор за неоснователност на жалбата.

Пълномощник на дружеството отбелязва, че в случая изданието в „О.“ е действало в качеството си на медия, чиято задача е да прави общодостъпни идеи и информация. Съгласно становището на Конституционния съд, което представлява имплицитен цитат на решението по делото Хендисайт с/у Великобритания:

Свободата на словото представлява един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество, и е едно от основните условия за неговия напредък и за развитието на всеки човек. Тя важи не само за „информация“ или „идеи“, които намират благоприятен прием или не се считат за обидни или са приемани с безразличие, но също така и за тези, които обиждат, шокират или смушават държавата или която и да е друга част от населението. Такива са изискванията на плурализма, толерантността и търпимостта, без които едно „демократично общество“ не би могло да се нарече такова (РКС № 7 от 04.06.1996 г. по к.д. № 1/1996 г.)

Тези принципи се отнасят в максимална степен и до пресата. Това е така, тъй като: не само пресата има задачата да разпространява такава информация и идеи, но и обществото има право да ги узнае (Решение от 08.07.1986 г. на ЕСПЧ).

Предвид изложеното, дружеството е обработвало личните данни на жалбоподателя - име, снимка и публично качество - председател на структура на Съюза на българските автомобилисти / СБА/, в съответствие с правото си да търси, получава и разпространява информация. Основанието за събирането и публикуването на тези данни е чл. 39 - 41 от Конституцията, чл. 10 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, чл. 19 от Международния пакт за гражданските и политическите права, чл. 85 от Общия регламент за защита на личните данни, чл. 4, ал. 2 от Закона за защита на личните данни.

Данните на жалбоподателя са следователно обработвани законосъобразно и добросъвестно, единствено за целите на журналистическото изразяване във връзка с критична статия. Спазен е принципът на съразмерност.

Жалбоподателят е председател на клон на СБА. Това е една от най-старите и известни в обществото неправителствени организации, създадена през 1957 г. Сдружението постоянно дава публични становища по въпроси, свързани с необходими промени в законодателството и държавната политика по отношение на безопасното движение по пътищата.

Предвид изложеното и доколкото представлява структура от сдружение, което извършва дейност в полза на обществото, която се характеризира с публичност и е насочена към подобряване на условията за движение по пътищата и намаляването на катастрофите и жертвите от тях, жалбоподателят е публична фигура. Като е приел тази обществена функция, той съзнателно и неизбежно се е изложил на обществено наблюдение.

Предмет на статията е администрирането от страна на жалбоподателя на група във Фейсбук, насочена към информиране на шофьорите относно поставени устройства за отчитане на скоростта и избягването по този начин на контрола за спазване на закона и конкретно на изискванията за скорост. Групата е затворена и чрез посочването на снимката жалбоподателят е идентифициран. Това е било необходимо, за да бъде доказано твърдението в статията, че именно той е администратор на посочената група във Фейсбук.

Общественият интерес от публикацията и въпросът от значение за обществения дебат е свързан с това, че жалбоподателят способства за осуетяване на законовия контрол, като действа в противоречие с общественополезните функции на организацията, спрямо която има представителни правомощия.

Снимката, която жалбоподателят сочи, е била публикувана в профила му във Фейсбук. По този начин той сам е дал публичност на обстоятелствата, отразени в нея, а именно – на неговия образ. От снимката и статията не става ясно дали детето, което същият държи в ръце, е негово, нито е идентифицирано по какъвто и да е начин. Следва да се отбележи, че ако детето е на жалбоподателя, то той като родител упражнява правата му с оглед видимата му малолетна възраст. При това положение, дори по отношение на чувствителни лични данни е приложимо основанието по чл. 9, § 2, буква „д” от Общия Регламент, т. е. обработването е свързано с лични данни, които явно са направени обществено достояние от субекта на данните. Следва да се подчертае в тази връзка, че профилът на жалбоподателя във Фейсбук е общодостъпен, а въпросната снимка е публикувана в началото му. Снимката в статията, която е скрийншот от Фейсбук профила на жалбоподателя, е съвсем малка по размер и образите трудно могат да се идентифицират, още повече че с оглед ранната възраст на детето и бързите промени не е вероятно при изтеклото време то да е идентифицируемо.

Предвид изложеното, процесуалният представител счита жалбата за неоснователна.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по § 44, ал. 2 от ПЗР на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 06.02.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Т.М.

и ответна страна – „О.” ЕООД, в качеството на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 20.03.2019 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят – не се явява, не се представлява.

Ответната страна – за „О.” ЕООД се явява процесуален представител. Поддържа изразеното в хода на производството становище за неоснователност на жалбата, като подчертава, че снимката на Т.М. и сина му е разпространена от самия жалбоподател в социалните мрежи.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следните изводи:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Съгласно съображение 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а се разглежда във връзка с функцията му в обществото и се прилага в равнопоставеност с други основни права, съгласно принципа за пропорционалност. Регламентът е съобразен с всички основни права и в него се спазват свободите и принципите, признати от Харта на основните права на Европейския съюз, и по-специално зачитането на свободата на мисълта, свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията.

В съображение 153 от Регламента е предвидено, че правото на държавите-членки следва да съвместява разпоредбите, уреждащи свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, включително за журналистически, академични, художествени и литературни цели с тези за защита на личните данни.

Понятието „журналистически цели” не е дефинирано от законодателя, но е тълкувано в съдебната практика. Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава. Ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество съгласно чл. 10, § 2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на информация на интернет страницата на медията представлява нейното публично оповестяване. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни.

Служебно извършената справка в ***** установи, че посоченият сайт представлява електронна медия, чиято задача е да разпространява информация, т.е. да извършва журналистическа дейност съгласно изложените по-горе мотиви. В подкрепа на този извод е и самата статия, която е основание за сезиране на надзорния орган. С оглед установеното, обработването на личните данни следва да се разгледа през призмата на обработването за журналистически цели и правото на свобода на изразяване и информация.

С чл. 85 от Регламент 2016/679 на държавите-членки е предоставена възможността с вътрешното си законодателство да съгласуват правото на защита на личните данни с правото на свобода на изразяване и информация, включително обработването за журналистически цели. В чл. 25з от ЗЗЛД е уредено обработването на лични данни при тези обществени отношения. Въпреки че промените в

ЗЗЛД са влезли в сила след публикуването на статията (18.07.2018 г.), същите следва да се приложат на основание чл. 142, ал. 1 АПК – съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Освен това, статията все още е налична в сайта на администратора, с оглед на което обработването продължава и към този момент.

В чл. 85 от Регламент 2016/679 е предоставена възможността държавите-членки да предвидят дерогации на някои от главите на Регламента. В 25з, ал. 3, т. 1 ЗЗЛД е посочено, че не се прилагат чл. 6, 9, 10, 30, 34 и глава пета от Регламент 2016/679. В този смисъл неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че личните му данни и тези на сина му са обработени без съгласието му и без да е налице друго основание. Както беше посочено уредените с чл. 6 от Регламент 2016/679 основания за обработване не се прилагат, но в чл. 25з, ал. 1 ЗЗЛД е предвидено самостоятелно основание за обработване на лични данни за журналистически цели.

Относно изложеното твърдение за недобросъвестно обработване на данните по смисъла на чл. 5, параграф 1, буква „а” от Регламент 2016/679, същото следва да се разгледа през критериите за баланс между свободата на изразяване и защитата на личните данни, посочени в чл. 25з, ал. 2 ЗЗЛД.

1. естеството на личните данни – лицево изображение на сина на г-н Т.М. Предвид възрастта на детето, би било трудно то да бъде идентифицирано и отграничено от други деца без допълнително индивидуализиращи го данни. За жалбоподателя – лицево изображение, две имена и заемана длъжност. Снимката не разкрива „биометрични данни” по смисъла на чл. 4, т. 14 от Регламент 2016/679, доколкото в случая няма специфично техническо обработване, което да позволи или потвърди уникалната идентификация на лицето пред трети лица, които не познават и не разполагат с друга информация за лицето на снимката. В случая не се обработват специални категории лични данни или национален идентификатор, които подлежат на по-висока степен на защита.

2. влиянието, което разкриването на личните данни или тяхното обществено оповестяване би оказало върху неприкосновеността на личния живот на субекта на данни и неговото добро име – както беше посочено, не са разкрити данни, подлежащи на завишена защита. Разкриването на лични данни – имена, лицево изображение и заемана длъжност, не оказва неблагоприятно влияние върху неприкосновеността на личния живот и доброто име на жалбоподателя, доколкото имена и лицево изображения са основни данни за идентификацията на физическо лице, а длъжността в случая е публично известна. Другото съдържание на статията, което би могло да засегне доброто име на жалбоподателя, не подлежи на преценка от страна на Комисията.

3. обстоятелствата, при които личните данни са станали известни на администратора – разкрити в социалните мрежи от самия жалбоподател;

4. характера и естеството на изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1 - обработването е за журналистически цели в професионален смисъл;

5. значението на разкриването на лични данни или общественото им оповестяване за изясняването на въпрос от обществен интерес – разкритите лични данни са необходими за идентификация на субекта на данни, тъй като статията се отнася за негови действия, свързани и със заеманата от него длъжност;

6. отчитане дали субектът на данни е лице, което заема длъжност по чл. 6 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, или е лице, което поради естеството на своята дейност или ролята му в обществения живот е с по-занижена защита на личната си неприкосновеност или чиито действия имат влияние върху общественото - не е лице по чл. 6 от ЗПКОНПИ, но заема ръководна длъжност в обществена организация, с оглед на което защитата на личните му данни е по-занижена;

7. отчитане дали субектът на данни с действията си е допринесъл за разкриване на свои лични данни и/или информация за личния си и семеен живот – личните данни са разкрити от самия жалбоподател в социалните мрежи;

8. целта, съдържанието, формата и последиците от изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1 – в случая журналистиката е коректив;

9. съответствието на изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1, с основните права на гражданите – съответства на другите основни права;

10. други обстоятелства, относими към конкретния случай – не са установени.

С оглед изложените мотиви, личните данни на жалбоподателя и сина му са обработени законосъобразно за журналистически цели, които са в необходимото съответствие между защитата на личните данни и свободата на изразяване и информация.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя жалба рег. № ППН-01-611/24.07.2018 г., подадена от Т.М. срещу „О.” ЕООД, без уважение като неоснователна.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд С.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № НДМСПО-01-78/04.02.2019 г. гр. София, 01.04.2019 г.

ОТНОСНО: *Приложение на правото на изтриване (право „да бъдеш забравен“) в контекста на обработване на лични данни за журналистически цели*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 27.03.2019 г., разгледа идентични искания за становище /вх. № НДМСПО-01-78/04.02.2019 г., ППН-01-233#1/11.03.2019 г., НДМСПО-17-58/30.01.2019 г., НДМСПО-01-125/06.03.2019 г. и НДМСПО-01-150/20.03.2019 г./ от различни медии относно приложението на правото на изтриване (или правото „да бъдеш забравен“) в контекста на обработване на лични данни за журналистически цели.

Някои от медиите информират, че при тях са постъпили искания за упражняване на правото на изтриване от лицето Д.М.В. във връзка с публикувани за него статии и снимки от същите, които касаят осъждането му с влязла в сила присъда за престъпление срещу личността по смисъла на глава II от Особената част на Наказателния кодекс на Република България.

Поставят се въпроси във връзка с основателността на отправените искания за упражняване на правото „да бъдеш забравен“, както и за релевантните и обосновани срокове относно продължителността на оповестяване на информацията, съдържаща лични данни.

С оглед високата степен на обществена значимост на поставените въпроси е налице необходимост от изразяване на становище от КЗЛД.

Правен анализ:

Общият регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679), наред със Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), определят правилата за защита на основните права, свободи и интереси на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни и по-специално правото на защита на личните данни.

I. Правото „да бъдеш забравен“

Регламент (ЕС) 2016/679 въвежда редица изменения при обработването и защитата на личните данни. Една от съществените промени по отношение на правата на гражданите е по-подробното регламентиране на правото на изтриване (или правото „да бъдеш забравен“). Това право дава възможност, когато субектът на данни не желае данните му да бъдат обработвани и не съществуват легални основания за тяхното съхранение, те да бъдат заличавани.

По отношение на правото „да бъдеш забравен“, следва да се спомене решението на Съда на Европейския съюз по казуса Google Spain (C-131-12), произнесено през май 2014 г., насочено към изясняване на няколко много важни въпроса, свързани с правото на субектите на лични данни да бъдат забравени, обективизирано първо в отменената Директива 95/46/ЕО. Решението на съда предизвика широк отзвук и разнопосочни реакции както в ЕС, така и извън него, с оглед значението му за регулиране на дигиталното пространство. В него съдът заключи, че извършваните дейности от търсачки (Google в конкретното решение) представляват обработване на лични данни, което може да засегне значително основните права на личен живот и на защита на личните данни, тъй като улеснява потребителите в изграждането на подробен профил на съответното лице.

Основният въпрос, който решението постави, е дали то е предпоставка за намирането на справедлив баланс между правото на лична неприкосновеност и защита на личните данни на лицата, свободата на изразяване, правото на достъп до информация и другите законни интереси на лицата в интернет пространството. Съдът решава, че с оглед на основната цел на Директива 95/46/ЕС, а именно да се осигури ефективна защита на основните права и свободи на физическите лица, и в частност на правото им на личен живот, тълкуването на разпоредбата, свързана с приложимостта на правото на ЕС, не може да бъде ограничително. На това основание всяко лице, независимо дали е гражданин на държава членка на ЕС или не, може да поиска от лицето, предоставящо услуги за търсене в интернет на територията на съответната държава-членка на ЕС, да бъдат заличени връзките към интернет страници, съдържащи информация, която нарушава неговите права, дори и в случаите, когато публикуването на информацията само по себе си е законно.

Правото „да бъдеш забравен“ е доразвито в чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, създавайки високо ниво на защита на личните данни. Съгласно § 1 на въпросната разпоредба, субектът на данни може да поиска, а администраторът е длъжен да изтрие без ненужно забавяне конкретните лични данни. Горната възможност би могла да бъде осъществена единствено при наличието на следните основания:

- личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин;
- субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните;
- субектът на данни възразява срещу обработването и няма преимуществено законово основание за продължаване на обработването;
- личните данни са били обработвани незаконосъобразно;
- личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора;
- личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество на дете.

Правото „да бъдеш забравен“ като основно право в онлайн средата, следва да бъде разширено, като от администратора, който е направил личните данни обществено достъпни се изисква да уведоми администраторите, които обработват такива лични данни, да изтрият всякакви връзки към тези лични данни или техните копия или реплики. По този начин Регламент (ЕС) 2016/679 укрепва правото на изтриване, като пояснява, че организациите в онлайн средата, които правят личните данни публични, следва да информират други организации, които обработват личните данни, за да изтрият линковете или копията на въпросните лични данни. Въпреки че това може да е предизвикателство за администраторите, те трябва да се стремят да спазват тези изисквания. Те са длъжни да предприемат разумни мерки, вземайки предвид наличните технологии и средствата, с които разполагат, за да успеят да изпълнят задълженията си и да информират други администратори, които обработват лични данни, за искането на субекта на данните.

Все пак са налице редица ситуации, в които администраторът има възможност да откаже да изтрие данните, а именно когато обработването на конкретните данни има за цел:

- **да упражнява правото на свобода на изразяване и информация;**
- да изпълнява правно задължение или да изпълнява задача от обществен интерес или упражняване на публична власт;
- за целите на общественото здраве;
- архивиране за цели в обществен интерес, научноизследователски исторически изследвания или статистически цели; или
- установяване, упражняване или защитата на правни претенции.

Предвид горното, правото „да бъдеш забравен“ не е абсолютно право. Всеки субект на данни може да се възползва от него единствено при наличие на конкретно основание.

II. Обработване на лични данни за журналистически цели

Съгласно съобр. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679, правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а следва да се разглежда във връзка с функцията му в обществото и се прилага в равнопоставеност с другите основни права, съгласно принципа за пропорционалност. Регламентът е съобразен с всички основни права и в него се спазват свободите и принципите, признати от Харта на основните права на Европейския съюз, и по-специално зачитането на свободата на мисълта, свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията.

В съобр. 153 от Регламента е предвидено, че националното право на държавите членки следва да съвместява разпоредбите, уреждащи свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, включително за журналистически, академични, художествени и литературни цели с тези за защита на личните данни.

Понятието „журналистически цели“ не е дефинирано от законодателя, но е подробно разглеждано и тълкувано в съдебната практика. Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава. Ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество съгласно чл. 10, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на информация на интернет страницата на медията представлява нейното публично оповестяване. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни.

Една от основните функции на наказателната репресия на държавата по отношение на обществото като цяло е именно постигането на генералната превенция, която има предупредително-възпираща и общовъзпитателна цел – да въздейства върху гражданите да не вършат престъпления. Несъмнено разпространяването на информация, свързана с извършването на престъпления, обуславя журналистическа дейност съгласно изложените по-горе мотиви. Медиите и в частност журналистите са призвани да осигуряват прозрачност и информираност на гражданите, като по този начин способстват за защитата на общественния интерес. С оглед установеното, обработването на личните данни следва да се разгледа през призмата на обработването за журналистически цели и правото на свобода на изразяване и информация.

Чл. 85 от Регламента задължава държавите членки с националното си законодателство да съгласуват правото на защита на личните данни с правото на свобода на изразяване и информация, включително обработването за журналистически цели. В тази връзка, с обнародването на 26.02.2019 г. изменения и допълнения в ЗЗЛД, в сила от 02.03.2019 г., е дадена национална правна уредба, насочена към постигането на баланс между визираните основни права при обработването на лични данни за журналистически цели (чл. 25з от ЗЗЛД).

Същата разпоредба от Регламента осигурява възможност за държавите членки да предвидят дерогации на някои от главите на Регламента. В тази връзка в 25з, ал. 3, т. 2 ЗЗЛД е предвидено, че администраторът или обработващият лични данни (напр. съответната медия) може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12-21 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Преценката дали да се приложи въпросната дерогация следва да се извършва за всеки отделен случай на основата на обективни критерии. Разпоредбата на чл. 25з, ал. 2 от ЗЗЛД предлага неизчерпателен списък от такива критерии. Така например, в конкретната хипотеза пряко относими са критериите по чл. 25з, ал. 2, т. 3, 5 и 8 от ЗЗЛД:

- обстоятелствата, при които личните данни са станали известни на администратора (т.3) – фактите и свързаните с тях лични данни са станали публично достояние с публикуването на влезли в сила окончателни решения на съда в рамките на наказателното производство на лицето, следователно е налице гаранция за тяхната истинност и обективност;

- значението на разкриването на лични данни или общественото им оповестяване за изясняването на въпрос от обществен интерес (т.5.) и целта, съдържанието, формата и последиците от изявлението, чрез което се упражняват правата по ал. 1 (т. 8) – както вече бе посочено по-горе, оповестяването на информация за извършените престъпни деяния от лицето, за което то е осъдено, съдействат от една страна за реализиране на целите на генералната превенция като елемент от наказателната политика на държавата, а от друга страна насърчават гражданите към по-голяма бдителност, за да не се превърнат в жертви на подобен вид престъпления в бъдеще.

III. Определяне на срок за оповестяване на журналистическа информация, съдържаща лични данни

Съгласно принципите, свързани с обработването на лични данни, прогласени в Регламент (ЕС) 2016/679 и по-конкретно в съответствие с чл. 5, § 1, б. „д“, личните данни могат да се съхраняват законосъобразно във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данни за период, който не е по-дълъг от необходимия за целите, за които се обработват личните данни – правило, въвеждащо принципа за „ограничение на съхранението“ на данните.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Правото на изтриване (или правото „да бъдеш забравен“) не е абсолютно право и упражняването му може да бъде дерогирано на някое от изрично посочените основания в чл. 17, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. с чл. 25з, ал. 3, т. 2 от Закона за защита на личните данни.

2. Медиите и в частност журналистите са призвани да осигуряват прозрачност и информираност на гражданите, като по този начин способстват за защитата на обществен интерес. В конкретния случай е налице основание за отказ на предявеното право на изтриване на лични данни поради факта, че обработването им е необходимо за упражняване на правото на свобода на изразяване и правото на информация и не на последно място за изпълнението на задача от обществен интерес, която обуславя необходимостта от информиране на обществото, както за извършените престъпления, така и за личността на извършителя, предвид неговата завишена обществена опасност.

3. Срокът за оповестяване на журналистическа информация, съдържаща лични данни следва да е съобразен с принципа за „ограничение на съхранението“, прогласен в чл. 5, § 1, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно който личните данни могат да се съхраняват законосъобразно във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данни за период, който не е по-дълъг от необходимия за целите, за които се обработват същите.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № НДМСПО-01-142/14.03.2019 г.
гр. София, 01.04.2019 г.

ОТНОСНО: Тълкуване и прилагане на чл. 25к от ЗЗЛД

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 27.03.2019 г., разглежда искане за становище /вх. № НДМСПО-01-142/14.03.2019 г./ от длъжностното лице по защита на данните на Българска народна банка (БНБ), в което се поставят въпроси относно тълкуването, респ. приложението на разпоредбата на чл. 25к от Закона за защита на личните данни, уреждаща срока за съхранение на лични данни на участници в процедури по набиране и подбор на персонал.

Правен анализ:

С промените в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) от 26.02.2019 г. се създаде Глава IVa, уреждаща общите правила при обработване на лични данни, както и някои особени случаи на обработка на данни.

Съгласно разпоредбата на чл. 25к, ал. 1 от ЗЗЛД работодателят или органът по назначаването, в качеството си на администратор на лични данни, следва да определи срок за съхранение на личните данни, който не може да е по-дълъг от 6 месеца, освен ако кандидатът не е дал съгласието си за съхранение за по-дълъг срок. След изтичането на този срок работодателят или органът по назначаването изтрива или унищожава съхраняваните документи с лични данни, освен ако специален закон не предвижда друго.

Алинея втора на същата разпоредба предвижда, че когато във визираните процедури работодателят или органът по назначаването е изискал да се представят оригинали или нотариално заверени копия на документи, които удостоверяват физическа и психическа годност на кандидата, необходимата квалификационна степен и стаж за заеманата длъжност, той следва да върне тези документи на субекта на данни, който не е одобрен за назначаване, в 6-месечен срок от окончателното приключване на процедурата, освен ако специален закон не предвижда друго.

Съгласно принципите, свързани с обработването на лични данни, прогласени в Регламент (ЕС) 2016/679 – Общ регламент относно защитата на данните, и по-конкретно в съответствие с чл. 5, § 1, б. „д“, личните данни могат законосъобразно да се съхраняват във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данни за период не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни – принцип въвеждащ „ограничение на съхранението“ на данните. Приложен спрямо настоящия случай, принципът трябва да бъде следван в светлината на иницирирането, осъществяването и приключването на процедури по подбор на персонал, по начин, който няма да пречат реализирането на целта на обработване на данните.

Във връзка с гореизложеното и след систематично тълкуване на описаните норми може да се направи извод, че срокът започва да тече от момента на приключване на процедурата, респ. след изтичане на сроковете за обжалването ѝ, като е налице правна възможност за удължаване на 6-месечния срок със съгласието на кандидата, за срок, който в случая е определяем – до оттегляне на съгласието от страна на субекта на данни.

В допълнение, субектът на данните има право по всяко време и без да излага причина да оттегли своето съгласие, респ. съхранението на данните следва да бъде преустановено, като същите

се изтриват или унищожават /арг. чл. 7, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 вр. с чл. 25к, ал. 1, изр. 2 от ЗЗЛД/.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Срокът за съхранение на лични данни на участници в процедури по набиране и подбор на персонал по чл. 25к от ЗЗЛД започва да тече от момента на окончателно приключване на визираните процедури, съответно след изтичане на сроковете за тяхното обжалване.

2. Съществува правна възможност за удължаване на 6-месечния срок със съгласието на кандидата за работа. При тази хипотеза субектът на данни има право по всяко време и без да излага причини да оттегли своето съгласие, в резултат на което по-нататъшното обработване на данните трябва да бъде преустановено, като същите следва да бъдат изтрети или унищожени от администратора на лични данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № НДМСПО-01-164/03.04.2019 г. гр. София, 15.04.2019 г.

ОТНОСНО: *Защита на личните данни в контекста на прилагане на Закона за обществените поръчки*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 10.04.2019 г., разгледа искане за становище /вх. № НДМСПО-01-164/03.04.2019 г./ от административния секретар на Министерство на вътрешните работи (МВР) г-н Бойко Славчев във връзка със защитата на личните данни при прилагане на Закона за обществените поръчки (ЗОП).

Поставени са следните въпроси:

„1. Необходимо ли е възложителите, членовете на комисия, участниците или техни упълномощени представители и т.н., изрично да са изразили воля, за да бъдат заличени личните им данни (имена, подписи, ЕГН и др.) от документите, подлежащи на публикуване в профила на купувача на интернет страницата на МВР и ако е необходимо - в каква форма?

2. Необходимо ли е, от документите които подлежат на публикуване в профила на купувача, да се заличават имената на възложителя, членовете на комисията кандидатите или участниците

в процедурата или техни упълномощени представители, или с оглед принципа за публичност и прозрачност, регламентиран в чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗОП, техните имена не следва да се заличават.

3. Необходимо ли е да се заличават подписите и имената на лицата, представляващи страните по договор за обществена поръчка?

4. Необходимо ли е да се заличават подписите, преди публикуване в профила на купувача на интернет страницата на възложителя, на лицата, положени върху техническите и ценовите предложения на участниците, с оглед обстоятелството, че техническото и ценовото предложение, впоследствие се прилагат към договора за обществена поръчка и се публикуват в профила на купувача?

5. Каква е процедурата за заличаване на личните данни на лицата, съдържащи се в документите, които се подават от участниците или се изготвят в хода на процедурата?“

Правен анализ:

Законът за обществените поръчки (ЗОП) определя реда и условията за възлагане на обществените поръчки за строителство, доставки или услуги и за провеждане на конкурси за проект от възложители с цел осигуряване на ефективност при разходването на публични средства.

В тази връзка с преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ДВ, бр. 17 от 26.2.2019 г.) се направиха изменения и допълнения в няколко разпоредби на ЗОП, касаещи режима на защита на личните данни.

Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗОП обществените поръчки се възлагат в съответствие с принципите на Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС) и по-специално тези за свободно движение на стоки, свобода на установяване и свобода на предоставяне на услуги и взаимно признаване, както и с произтичащия от тях принцип на **публичност и прозрачност**.

Нещо повече, в зависимост от вида и етапа на процедурата, възложителите издават решения, чиято форма и съдържание са нормативно регламентирани в глава V на ЗОП – „Публичност и прозрачност“ /арг. чл. 22, ал. 1 от ЗОП/. Разпоредбата на ал. 5 предвижда изрично реквизитите на решенията.

В допълнение, за възложителите е предвидено нормативно установено задължение за поддържане на профил на купувача, чрез който се осигурява публичност на изчерпателно изброените в чл. 36а, ал. 1, т. 1–11 от ЗОП документи. Наред с това, при публикуване на визираните документи следва да се заличава информацията, по отношение на която участниците правомерно са се позовали на конфиденциалност във връзка с наличието на търговска тайна, **единният граждански номер или личният номер на чужденец и подписите на физическите лица**, както и друга информация, която е защитена със закон, като на мястото на заличената информация се посочва основанието за заличаването ѝ /арг. чл. 36а, ал. 3 от ЗОП/. Визираното задължение за заличаване е на възложителя в качеството му на администратор на лични данни и същото изключва изразяването на допълнителна воля от страна на участниците в процедурите по възлагане на обществени поръчки.

Горепосочената норма е правно изражение на принципа за „свеждане на данните до минимум“, съгласно който личните данни следва да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /арг. чл. 5, § 1, б. „в“ Регламент (ЕС) 2016/679/. Публикуването в профила на купувача на ЕГН/ЛНЧ и подписи на лицата би било прекомерно действие, надхвърлящо целите на обработка на данните.

По аргумент от противното (*per argumentum a contrario*) имената на участниците в процедурите по ЗОП (възложители, членове на комисии, участници или техни упълномощени представители и т.н.) не следва да бъдат заличавани с оглед спазване на принципа за публичност и прозрачност.

Във връзка с горепосоченото може да се направи извод, че личните данни, съдържащи се в различните документи в процедури по ЗОП се обработват на основание „спазване на законово

задължение, което се прилага спрямо администратора“ /арг. чл. 6, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679/.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Промените в Закона за обществените поръчки (ЗОП), касаещи режима за защита на личните данни на физическите лица, предвиждат задължение за възложителя за заличаване на единния граждански номер или личния номер на чужденец, както и подписите на лицата, участващи в процедурите по смисъла на закона.

2. Имената на участниците (възложители, членове на комисии, участници или техни упълномощени представители и т.н.) не следва да бъдат заличавани с оглед спазване на принципа за публичност и прозрачност, прогласен в чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗОП.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-01-161/2019 г.
гр. София, 25.04.2019 г.**

ОТНОСНО: Публикуване в интернет пространството на общодостъпна информация с клиентска база на фирма „АРТЕКС“

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: председател Венцислав Караджов и членове Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 24.04.2019 г., разгледа искане за становище с вх. № НДМСПО-01-161/01.04.2019 г. от „АРТЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ АД във връзка с публикуването на сайта bivol.bg на общодостъпна информация с клиентска база на фирма „АРТЕКС“ с голям обем от лична информация, както и общодостъпни материали, съдържащи чувствителна информация за непублични личности. В допълнение, на сайта bivol.bg е създадена база данни със структурирана информация с възможност за търсене в нея по определени критерии. В тази връзка „АРТЕКС ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, представлявано от арх. Весела Мирянова, моли за проверка и становище по следните въпроси:

1. Законосъобразно ли е публикуването и предоставянето на свободен достъп до информация с адрес на жилището на субект на данни без негово предварително съгласие?

2. Законосъобразно ли е публикуването на информация за възрастта, датата на раждане, пълните имена на физическите лица?

3. Законосъобразно ли е разпространяването на информация за финансовото и имотно състояние на физическите лица, които не са публични личности без тяхно предварително съгласие?

4. Законосъобразно ли е използването на данни от публични регистри на интернет страницата на <https://per.bivol.bg/imoti>, чрез подредбата им в отделна общодостъпна база данни „Клиенти Артекс“, с голям обем лична информация – пълни три имена, финансово, имотно състояние, година на раждане, получени/платени средства, точни адреси за мястото, на което е възможно да живеят клиентите на дружеството, заедно с техните семейства?

Към искането за становище са приложени също така извадки с публикуваните от медиите материали.

Правен анализ:

Общият регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679), наред със Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), определят правилата за защита на основните права, свободи и интереси на физическите лица и по-специално правото на защита на личните им данни. Следва да се има предвид, че Общият регламент има за предмет защита на правата на физическите лица и не обхваща обработването на лични данни, които засягат юридически лица (съображение 14 от Регламента). Следователно въпросите, свързани със защита на интересите, репутацията и т.н. на търговско дружество „АРТЕКС“, са извън компетентността на надзорния орган.

Правото на защита на личните данни не е абсолютно право. То следва да се разглежда във връзка с функцията му в обществото и да се прилага в равнопоставеност с другите основни права, съгласно принципа за пропорционалност (съображение 4 от Регламент (ЕС) 2016/679). В продължение на този общ принцип, чл. 85 от Общия регламент задължава държавите членки на ЕС да съгласуват в националното си законодателство правото на защита на личните данни с правото на свобода на изразяване и на информация, включително при обработването на лични данни за журналистически цели. Със същата цел е предвидена и правна възможност за въвеждане на изключения и дерогации от изискванията на Регламента, свързани с правните основания за обработване на лични данни, правата на субектите на данни и др.

Понятието „журналистически цели“ не е изрично дефинирано от законодателя, но съображение 153 от Регламент (ЕС) 2016/679 указва, че „[з]а да се вземе предвид важността на правото на свобода на изразяване на мнение във всяко демократично общество, е необходимо свързаните с тази свобода понятия, като журналистиката например, да се тълкуват широко.“

Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава. Ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество, съгласно чл. 52, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС и чл. 10, параграф 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на информация на интернет страницата на медията представлява нейното публично оповестяване. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения, са действително обществено важни.

С обнародваните на 26.02.2019 г. изменения и допълнения в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), в сила от 02.03.2019 г., е дадена национална правна уредба, насочена към постигането на баланс между визираните по-горе основни права при обработването на лични данни за журналистически

цели. По-специално, в 25з, ал. 3 от ЗЗЛД се предвижда, че администраторът или обработващият лични данни (напр. съответната медия или журналист) може да не прилага разпоредбите на чл. 6, 9, 10, 30, 34 и глава пета от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 - 21 от Регламента. Преценката дали да се приложи въпросната дерогация следва да се извършва за всеки отделен случай на основата на обективни критерии. Разпоредбата на чл. 25з, ал. 2 от ЗЗЛД предлага неизчерпателен списък от такива критерии. Те са формулирани въз основа на трайната съдебна практика на Съда на ЕС, Съда по правата на човека и Конституционния съд на Република България, както и Указанията за запазване на неприкосновеността на личния живот в медиите на Съвета на Европа от юни 2018 г .

Въпросните критерии се прилагат, доколкото са относими към конкретния случай на упражняване на свобода на изразяване и право на информация и съответно могат да имат различна тежест в различни ситуации.

Анализирайки обстоятелствата, при които личните данни са станали известни на администратора на сайта (чл. 25з, ал. 2, т. 3 ЗЗЛД), прави впечатление, че базите данни и търсачките към тях на сайта съдържат информация, включително лични данни, от публични източници, като Търговски регистър, Имотен регистър, регистри за обществени поръчки, оперативни програми на ЕС, декларации по ЗПКОНПИ и др. При условие, че законодателят е предвидил въпросните данни да бъдат публично достъпни, може да се приеме, че той е извършил и преценка, че тяхното разкриване или обществено оповестяване не би оказало негативно влияние върху неприкосновеността на личния живот на субекта на данни и неговото добро име (чл. 25з, ал. 2, т. 2 ЗЗЛД).

Общият регламент оставя на националния законодател да прецени каква информация да бъде включена в публичен регистър, който е предназначен да предоставя информация на обществеността и е достъпен за справка по принцип или от всяко лице, което може да докаже, че има законен интерес. Така например, Законът за търговския регистър и регистъра за юридическите лица с нестопанска цел предвижда възможността за придобиване на цялата база данни на въпросния регистър срещу заплащане. Единственото формално ограничение в Регламент (ЕС) 2016/679 в подобни случаи е забраната по чл. 49, параграф 2, вр. Параграф 1, б. „ж“ от Регламента данните в подобни публични регистри да бъдат предавани в цялост в трета страна. При това положение, с оглед законово определената компетентност на КЗЛД, евентуалните проверки относно възможно нарушаване на установените специфични правила за достъп и ползване на въпросните публични регистри следва да се извършат от институциите, на които е възложено тяхното поддържане и управление.

На следващо място, следва да се обсъди значението на разкриването на лични данни или общественото им оповестяване за изясняването на въпрос от обществен интерес (чл. 25з, ал. 2, т. 5 ЗЗЛД). Това е един от основните критерии, въз основа на които Съветът на Европа прави разграничение между т.нар. „отговорна журналистика“ и „таблоидна журналистика“. Без съмнение, обработването на данни, насочено към разкриването и оповестяването на случаи на вероятна корупция, злоупотреба със служебно положение или с финансови средства от държавния бюджет или от бюджета на ЕС е действие в публичен интерес, което отговаря на засиленото обществено внимание и чувствителност по тези теми. В този смисъл следва да се отчете обстоятелството, че информация като възраст и/или дата на раждане на дадено лице в контекста на журналистическо проучване може да послужи като индикатор за допълнително разследване, например ако при закупуване на недвижим имот е налице видимо разминаване между възрастта на субекта и финансовите възможности, с които обичайно разполага лице на сходна възраст, от една страна, и размера на сделката, от друга.

Друг важен аспект от преценката за баланса между свободата на изразяване и правото на информация и правото на защита на личните данни е отчитането на обстоятелството дали субектът на данни е лице, което заема длъжност по чл. 6 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, или е лице, което поради естеството на своята дейност или ролята му в обществения живот има влияние върху обществото (чл. 25з, ал. 2, т. 6 ЗЗЛД). Принципно разбиране е, че публичните личности се ползват с по-ниска защита на личния

си живот в сравнение с обикновените граждани. Респективно, частните лица, които не са влезли в публичното пространство, би следвало да се радват на по-голяма защита на правото им за личен живот. Както обаче е отбелязано и в Указанията за запазване на неприкосновеността на личния живот в медиите на Съвета на Европа, за журналистите няма абсолютна забрана да пишат за тях, дори и без съгласието им, ако това би способствало за изясняване на въпрос от обществен интерес. В този контекст, в случай, че субектите на данни не са обект на журналистически интерес и нямат пряко отношение към дебат по въпрос от обществено значение (напр. нямат връзка с публична личност, не са извършили незаконни или други укорими действия и т.н.), тогава евентуалното публикуване на техните лични данни следва да бъде съобразено с принципа на свеждане на данните до минимум, включително цялостното им анонимизиране, ако това е приложимо в конкретната хипотеза. Това принципно положение не ограничава по никакъв начин правото на съответната медия или журналист да обработват по друг начин личните данни, по-специално за целите на журналистическо разследване, както и да публикуват данни на тези лица, за които в хода на въпросното разследване се установи, че имат отношение към публичния дебат.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, параграф 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Обработването на лични данни за журналистически цели, в това число информация за имена, възраст и/или дата на раждане, финансово и имотно състояние, е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване на свободата на изразяване и правото на информация, при зачитане на неприкосновеността на личния живот. В тези случаи, по силата на чл. 25з, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, съответната медия или журналист нямат задължение да изискват предварително съгласие от субекта на данни.

2. Последващото обработване на лични данни, придобити от публичен регистър, който е предназначен да предоставя информация на обществеността, следва да е съобразено с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни.

3. По правило, данните на лица, които не са публични личности, не са обект на журналистическо разследване и нямат пряко отношение към дебат от обществен интерес, следва да бъдат публикувани от съответната медия или журналист в анонимизирана форма. Ако това е неприложимо от гледна точка на осъществяването на свободата на изразяване и упражняването на правото на информация, тогава публикуването следва да се извърши при спазване на принципа за свеждане на данните до минимум.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Панко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 3 (78) 2019 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759